

HLAS NÁRODA

"Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!
I ten svorným Bůh požehnáva."
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 50 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) IX. — Číslo (No.) 18.

Sobota (Saturday) 28. dubna (April) 1984

KDO JAKO BŮH!

(Vysvětlení k oběma obrázkům najdete na str. 7)

M. PODIVÍNSKÝ:

K náboženské situaci u nás doma

Před 35 roky připravovali čs. komunisté první monstrprocesy proti „církevníkům“ vybanými zločiny proti republice a její „lidovládě“.

Zatímco tedy proti náboženské politice už praskají v Maďarsku i ve Východním Německu - v Československu - alespoň zdánlivě přitahuje. Bude tomu u nás opět jako se Stalínovým kultem osobností? - Všude už věděli, že Chruščev hodlá „odkryt“ jeho zločiny, ale v Praze na Letce mu dostavovali ten nejnákladnější pomník - Až bude rozružený lid šlapat v Kremle po shozené rudé hvězdě s hlavní věže katedrál sv. Basila, najde se snad u nás ještě nějaký nový rudý provazolezec, který se bude bližově snažit o její přikování na hlavní věži svatovítského dómu?

* * *

Je známá skutečnost, že v atheistických příručkách a rukovětech, tam, kde se dovolávají výroky všemožných historických veličin proti náboženství a jmenovitě proti katolické církvi, jsou jen velmi slabě zastoupeni nejsilnější marxističtí klasici.

Pro Karla Marxe samotného nerepresentovala otázka „náboženství“ žádné velké centrální nebo originální thema. Pokud se k ní vyjadřoval, tedy jen přitakal svobodomyšlným myšlenkám své doby, jak se pojmu „svobodomyšlný“ antiautoritativně tehdy rozumělo.

Známý okřídlený výrok o tom, že je „náboženství opiem lidu“, si vypůjčil Marx od Engelse. A i ten jej vyslovil v jistém velmi konkrétním kontextu. Měl při tom na mysli narotiskující vliv sektářských kazatelů ve svém domovském městě Wuppertalu, kteří zubožení pracujících mas vydávali za důsledek Boží vůle a utěšovali příslibem lepšího života na onom světě. Ne, že by

byli tehdy v oku jen Engelsovi. Energickým kritikem takových amorálních utěch byl, už za života Marxova, třeba i sociálně angažovaný mohuší biskup Ketteler, který šel s kotěbky známé encykliky Lva XIII. „Rurum novarum.“

Snad i okolnost poměrně abstinence zakladatelů marxismu k náboženským otázkám vedla svého času katolického filosofa J.J. Maritaina k optimistickému výhledu, že se jednou marxismus bude s to s pragmatickým ateismem, co by buržoasním přežkem - bez velké lítosti rozloučit.

Zatím se ovšem samotný marxismus ve své leninské verzi a podání stal státním náboženstvím totalitního systému, který je dalek toho, aby chtěl revidovat svůj vztah k čemukoliv, co by mu mohlo komplikovat výkon ničím neomezené moci nad lidmi a nad ujařmenými národy. Moci, která nechce ovšem být relativována ničím, a nejméně tradicemi morálními normami. A tak atheistická komponenta patří trvale k ideologickému arsenálu komunistických režimů, které náboženství kladou do protikladu k vlastnímu, údajně vědeckému světónázoru.

Ve smyslu komunistické ideologie ztrácí náboženství v socialistické společnosti své „třídní kořeny“ a víra se stává ofšesnější na svých posledních vrátkách posílech přežívající minulosti. Ještě i Slovnik naučný, vydaný Akademií věd v r. 1963 - tedy příručka, jež by vlastně měla být povznesena nad podezření laciné agitace, tvrdí, že - jelikož „marx-leninské vědecké poznání umožňuje předvídat a usměrňovat vývoj společnosti a v níže

stále širší ovládat a přetvářet přírodu, jsou tím odstraněny příčiny podmiňující existenci náboženství. To se dnes ovšem, zvláště pokud jde o přetváření přírody, čte jako špatný vtíp. Právě tak, jako když komunistický hard S.K. Neumann se dal unést k verbálnímu sláctví a pronesl své: Kdo vysvobodí národy od vyžírání - uvězní boha. Kdo jim dá řádně najíst - vyhladoví boha. Za několik desetiletí zapomenou na zlý sen.

Opět jedno z četných komunistických proroctví, které se hned ve víceřím ohledu nespĺnilo a již prověrka času usvědčila z bludu. Přestože se komunistické režimy vynasnažily - údajně šťastně samočinnému vývoji - napomáhat velmi systematickým ostrým protináboženským bojem, v němž přesvědčovací kampaně hrály často až podružnou roli vedle metod nejbrutálnějšího často krvavého pronásledování. Ne že by byl chtěl kdy někdo důsledky tohoto náboženského boje podceňovat. Nebezpečí radikálního odkřesťanštění se zdálo reálné a církev před ním nezavírala oči. Vždyť mladší generace otců a matek v Československu sama už prošla zatheisovanými školami. Mnozí z nich sami nedostali buď žádné nebo mají jen velmi skromné náboženské vzdělání - a nemohou být jednoduše s to, zprostředkovat svým dětem podstatnější poučení o křesťanské víře. A i ty děti, které navštěvují výuku náboženství, jistě trpí - aby se tak řeklo - náboženskou podvýživou, poněvadž tato výuka z mnoha důvodů nemůže odpovídat na ni kladeným didaktickým požadavkům. Chybí čas, (Pokračování na str. 15)

Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

Sloupek informací

**o překážkách k sjednocení Evropy,
o odchodu velkého Evropana na odpočinek
a o budoucnosti Antarktidy.**

Kam směřuje Evropa?

Bavorský ministerský předseda Franz Josef Strauss byl ve Vídni a měl zde mimo jiné také přednášku o evropském sjednocování. Hned úvodem řekl, že „Evropské společenství je zahrabáno pod horou másla a zaplavou nesmyslné byrokracie“. Strauss provedl strizlivou bilanci „Evropských perspektiv“ - politicky a finančně, ale i hospodářsky se Evropské společenství ocitlo na křižovatce. A stojí před problémy ztroskotání i přes velké a významné úspěchy, které byly v minulosti dosaženy.

Podle Strausse je nutno hledat důvody dnešní mizeřné a nebezpečné ztroskotání především v hospodářské oblasti. Je to rozdílná hospodářská, měnová a finanční politika členských států EHS. Ale také rozdílná výkonnost hospodářství jednotlivých zemí. To všechno vedlo v minulých letech k velkému znetvoření a zkreslení hospodářského vývoje uvnitř hospodářského společenství a také k nepoměru měnové parity.

Zhoršením rámcových hospodářských podmínek se ekonomické a sociální rozdíly mezi členskými státy EHS proti původnímu smyslu ještě zvětšily. Následek je očividná nerovnováha hospodářských

výkonů a národní egoismus.

V této krizové situaci se ukazují slabiny institucionního zřízení, které ohromují společenství. I když je proti jakémukoliv novému opatření třeba jen jedné země, dochází k totální neschopnosti a nemožnosti rozhodnout. Rok 1984 je také rokem finanční pravdy společenství. V rozpočtu je částka 247 miliard šilinků pro zemědělský trh, to jsou dvě třetiny rozpočtu a ta bude přetročena nejméně o 10 % pro které však nebude krytí - opatření chybějící částky úvěrem není přípustné.

Podle Strausse je nynější situace charakterizována odštědivými silami, které působí proti integraci. Z nedostatku dohody je nebezpečí, že společenství zmešká třetí průmyslovou revoluci. Chybí společná politika na zabezpečení energie a surovin. Dnes je také společná zahraniční politika nepředstavitelná - je nutno například připomenout jen nemožnost sjednocení názorů například anglické ministerské předsedkyně Margaret Thatcher a řeckého ministerského předsedy Papandreou. Evropa však může zachovat svou politickou samostatnost jen když se sjednotí politicky. Za naléhavý problém

nejbližší budoucnosti označil Franz Josef Strauss ochranu životního prostředí a opatření, překračující hranice. A stejně naléhavým problémem je omezení bezmezného zemědělského trhu. Je nutno hledat cestu z nejhrošších subvenčních hříbů ocelářského a textilního oboru.

Za zásadní linii považuje Strauss osu Bonn-Paríž. Jedině ta může přinést novou iniciativu. Nutno se vrátit k zabezpečení hospodářskému růstu a plně zaměstnanosti. V žádném případě se však nesmíme vzdát naděje na evropské sjednocení.

Na okraji svého projevu vypověděl Strauss i toto: Deset Božích přikázání má 260 slov, americké prohlášení Nezávislosti 350 slov. Ale nařízení EHS o dovozu karamelových bonbonů 25.000 slov! A z aktuální situace - stávka řidičů nákladních aut na Brenneru - připomenul Strauss toto: z Kiefersfelden na Bavorských hranicích do Sterzingu v Jižním Tyrolsku je to asi 100 kilometrů. Vzhledem k byrokratické záplavě formulářů potřebuje na tuto vzdálenost nákladní auto 14 až 18 hodin. Tuto vzdálenost by bylo možno urazit za stejnou dobu také pěšky. Stávka na Brenneru byla nejotřesnějším důkazem jak evropská myšlenka hyne ve sporu byrokratického šikanování.

(z Vídeňských Svob. listů)

Shohem, pane Luns!

a děkujeme za vše, co jste pro nás udělal! - musíme dodat.

V červnu t.r. odchází z aktivního politického života muž, který spolupracoval na dějinách Evropy posledních 45ti let, Mr. J.M.A.H. (Josef) Luns, nynější generální tajemník obranné vojenské aliance Severoatlantického paktu (NATO). Odchází muž, pozoruhodný svou vysokou postavou (199cm), nesmlouvavý a nekompromisní politik, jakých by dnešní politický Západ potřeboval dva tucty, aby se mohlo klidněji spát. Lunsovi je 72 let; byl 13 let zaměstnancem a 19 let ministrem zahraničních věcí Holandska. Posledních 12 let je generálním tajemníkem NATO. Josef Luns je muž, který stál u kolébky obranných opatření svobodného světa. Jeho zásluhy byly a ještě budou po zásluhu zhodnoceny. V každém roce svého ministerského úřadu byl zvolen „politikem roku“. Byl vyznamenán ne méně nežli 53 velkokřížů a 14ti nižšími vyznamenáními různých vlád.

V polovině března se rozloučil v Holandsku s oficiálním

osobnostmi současného politického života. Navštívil královnu Beatrix, ministerského předsedu Lubberse, ministra zahraničních věcí Van den Broeka a ministra obrany De Ruitera. Závěrem své návštěvy se zúčastnil tiskové konference.

Jeho cesta na rozloučenou vedla pak dále do Západního Německa, Anglie, Francie, Itálie a Ameriky. Žije již mnoho let trvale v Belgii, kde zůstane po svém definitivním odchodu na odpočinek. Jeho funkci převzme Angličan, lord Carrington. Luns je všude oblíben. Jeho suchý humor je pověstný. Ví se o něm, že i při důležitých schůzích v bruselském sídle NATO dovedl učinit těžkou sféru svým smyslem pro humor příjemnou. Přátele ho milují, odpůrci si ho váží. My, Čechoslováci, nemůžeme nikdy zapomenout jeho postoj k okupační republice Sověty v srpnu 1968. Být na něm, byl by se tento zločin řešil obdobně jako kubánská krize za Chruščevovy vlády; ale nerozhodný americký prezident A.D. 1968 mu zkřížil plány.

Rad bych tu uvedl několik výroků, které jsou varující, vysvětlující a optimistické.

„Problémy pro NATO tvoří nejistota o stanovisku Dánska a vzrůstající rozpory mezi Západem a Východem. V r. 1972, když jsem přebíral funkci generálního tajemníka NATO, měla tato organizace 4.000 tanků a Sovětský svaz 14.000. Dnes máme 14.500 tanků, ale Sověti 40.000. Rozdíl tedy stále větší.“

„Sovětský svaz má gigantické množství chemických zbraní. Dvacet procent sovětských projektílů je opatřeno otravným plynem a podle posledních nejnižších odhadů má Sovětský

svaz zásobu 300.000 tun bojových plynů. Americká zásoba se odhaduje na 42.000 tun, z čehož 1.000 tun je uloženo v Západním Německu - ale to jsou zásoby 16 let staré, které je nutno vyměnit.“

„Žurnalisté nyní často tvrdí, že ve vztahu Západ - Východ - a s tím spojené odzbrojení - dosáhlo svého nejnižšího bodu. Tvrdí se, že je to díky válečným cílům Ameriky. Poukazuje se na to, že zbrojení Sovětů je odpovědí na agresivitu Západu. To je naprosto špatný pohled na věc. Pravda je, že sovětská ideologie je Západu nepřátelská vůči všemu co máme a co chceme uchovat. Sovětský svaz usiluje o to, aby jeho vyzbrojení bylo mocnější. Dále mají v ideologii svobodný (dle jejich terminologie kapitalistický) svět v úmyslu zničit. A NATO je tu proto, aby takové plány zmařilo. Na to nikdy nezapomínejme!“

A jeho závěr? „Strategie zstrašující síly pracuje již od r. 1945. Není důvod si myslet, že by tato strategie neplatila i nadále. A tak bych chtěl ujistit, že NATO i v dalších 35ti letech se postará o mír!“

**Jožka Staněk
Holandsko**

Současnost a budoucnost Antarktidy.

Antarktida je kontinent o rozloze jeden a půl krát větší než Spojené státy; dosud byla hlavně předmětem zájmu vědců - odborníků v geologii, meteorologii, glaciologii, atmosférické fyzice, botanice, zoologii a v astronomii. Avšak v blízké budoucnosti by tento mrazivý kontinent mohl nabýt strategické důležitosti a navíc existují neklamně naznačky toho, že by tam mohlo být

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, šs, exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

„VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC. 2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

RÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B. s redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK 111 West Washington Str., Suite 1360, Chicago, Ill. 60602 (312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

April 28, 1984 — Vol. IX, No. 18.

DO ČESKOSLOVENSKA 1984

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga nebo New Yorku

za nejlevnější ceny
13. a 27. května, 14. června, 5. července, 2. srpna a 6. září

Každý zájezd je - podle přání - buď na 16, 23 nebo 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní.

SPECIELNÍ DOPROVÁZENÉ ZÁJEZDY:

Do skandinávských zemí; Dánska, Norska a Švédska na 15 dní. Odlet 4. června 1984.

Do západní Evropy; Holandska, Německa, Francie a Belgie s návštěvou výročních Pařížských her v Oheram-mergau. Odlet 8. července na 16 dní pobytu.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě návštěvy Vašich příbuzných z Československa.

Vyžádejte si podrobné informace a ceny u:

**WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.**

6805 W. CERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

skryto ekonomické bohatství. Proto se začíná vážně uvažovat o tom, jaký mezinárodní statut má Antarktida mít v budoucnu. Některé země - jako Čile a Argentina - už vyslovují své nároky na srovnatelnost nad celým tímto kontinentem ze zeměpisných důvodů: jiné mocnosti - jako Francie, Austrálie, Norsko, Nový Zéland a Anglie - by se spokojily pouze s jeho částí. Tyto země patří do tzv. „Antarktického klubu“, neboli skupiny 14 zemí „Antarktické smlouvy“, uzavřené v r. 1959. Členské země této smlouvy se považují za „stražce Antarktidy“ a doposud prakticky samy rozhodují o různých záležitostech, vztahujících se k tomuto kontinentu. Ostatních sedm členských zemí Antarktické smlouvy - Spojené státy, Sovětský svaz, Západní Německo, Japonsko, Polsko, Jižní Afrika a Belgie - nevznášejí doposud žádné teritoriální požadavky na Antarktidu a také neuznávají územní požadavky na ni žádných jiných zemí. Země t. zv. Třetího světa se zase dožadují toho, aby Antarktida - podobně jako oceány a mořské dno - se stala společným dědictvím všeho lidstva.

Vedle 14 členských zemí Antarktické smlouvy, zvaných také „poradní mocnosti“ nebo řadní, plnoprávní členové, projevílo zájem o Antarktidu ještě dalších 13 zemí, jež jsou považovány za „druhořadí“ či mimořádné členy této smlouvy. Tyto země jsou: Brazílie, Bulharsko, Čína, Československo, Dánsko, Východní Německo, Itálie, Holandsko, Perú, Papuánsko, Španělsko, Rumunsko a Uruguay. Mezinárodní schůze o Antarktidě se konají každé dva roky. Rozhodující slovo na těchto schůzích dosud měli jen plnoprávní členové Antarktické smlouvy, zatímco delegáti druhotných zemí smlouvy jsou tam přítomni pouze jako pozorovatelé.

V posledních 20 letech byla Antarktida uchována demilitarizovaná, neznečištěná a rezervovaná pouze pro vědeckou činnost. Čtrnáct členských zemí smlouvy si tam už zbudovalo 38 trvalých základů. Spojené státy tam mají tři základny, včetně základny na jižním pólu, a Sověti sedm. V americké stanici Mc Murdo žije v zimě 1.000 a v létě 1.600 amerických vědců a specialistů. Potřebné věci - od jídla a pití až po kompjútry a komunikační potřeby - se tam dopravují buď letecky přes Nový Zéland, anebo ledoborci. Letadla, která tam přistávají, musí mít lyžový podvozek. Spojené státy jsou dnes schopny dopravit potřebné věci kamkoliv na celý kontinent Antarktidy. - Minerální znalci vyslovují domněnky, že Antarktida možná chová pod svým sněhovým a ledovým příkrovem značné nerostné bohatství: byly tam objeveny stopy po uhlí, železe a uraniu. Někteří tvrdí, že tam existuje největší uhelná pánev na celém světě: v dávné minulosti měla totiž Antarktida tropické podnebí. V blízkých mořských mělinách by zase mohla být naftová pole, desetkrát bohatší než jsou olejová pole Aljašky. Specialisté v zoologii poukázali na velmi bohatý život v okolních vodách, takže s pomocí vhodných technik by v budoucnu př snadno bylo možno zdvojnásobit výtěžek ze světových moří. Na těžbu nerostného bohatství Antarktidy, existuje-li tam, není v přítomnosti zatím ani pomyslen. Dosud neznáme potřebnou techniku k této těžbě, a kvůli místním klimatickým podmínkám a okolnostem by se taková těžba asi zatím nevyplatila. Téměř všechno tam totiž pokrývá vrstva sněhu a ledu, průměrně dvě mile tlustá; na tamní náhorní plošině vanou ledové větry rychlostí až 200 mil za hodinu a v zimě tam teplota klesá pod 127 stupňů F pod nulou, což je dostatečné pro zmraznutí kyslíčnatého uhlíku. Od kontinentu Antarktidy se ulamují ledovce, velké jako ostrov Manhattan, které jsou schopny rozdrtit oceánské lodě jako škatulky od zápalek.

Budoucí statut Antarktidy bude tedy rozhodnut na mezinárodních konferencích: světové mocnosti, zajímavější o tento kontinent, však nejeví žádný spěch s touto záležitostí, protože zatím musí řešit jiné, naléhavější problémy, a jídla, nafty a potřebných kovových rud je zatím na světě dostatek.

Srdečné pozvání na „MAJÁLES“

Milí přátelé,

zve vás srdečně na naše květnové „Majáles“, pořádané v sobotu 12. května v sále chicagského „Velehradu“ 2657-59 S. Lawndale Ave.

Vystoupí na nich Karel Kryl, známý zpěvák a bard našeho utiskovaného národa, který neměl a nemá rád ty, kteří člověku a lidskému společenství jakoliv ubližují a dovede to výmluvným veršem vyjádřit.

Karla Kryla zná dobře emigrace po roce 1968. Byla to jeho píseň, která hurcovala před příchodem pražského jara, aby pak po osudné době srpnové žalovala verši: „Bratříčku, zavírej vrátka.“ Nejmladší emigranti přicházejí do svobodného světa často s melodií Karlovy nejnovější písničky, kterou slyšeli na vlnách Svobodné Evropy. Emigrace z roku 1948 a naše mládež narozená ve svobodném světě jako i příslušníci starších generací - dávno zde usadilých - s ním se setkali při jeho minulých zájezdech do krajanských středisk v Kanadě, v Americe i v Austrálii.

Je pozoruhodné, ale zároveň přirozené, že příslušníci všech těchto generací plně chápou poslání jeho písní. Ve svém interview s časopisem „Západ“ Kryl řekl: „Problém není, zda

někdo dokáže pochopit, ale zda chce pochopit nebo nechce.“ A v témže interview dále říká: „Je samozřejmě problém sestavit program například v Chicagu, kde se sejdou generace z let 27, 38, 45, 48, 68 plus nově příchozí. Najít repertoár pro všechny to tedy je nesnadné.“ Dovedeme si představit, že není lehké něco takového dokázat - ovšem vyjmenování několika generací zároveň znamená, že Krylova píseň našla odezvu a oblibu u všech těchto generací. - Zkrátka, ti kteří chtějí slyšet - slyší a nezáleží na datumu roku jejich narození.

Karel Kryl při všech těžkostech exilových a bez zázemi domova, kdy se umělcům tak těžko tvoří, vyzrál lidsky i umělecky a upevnil svou víru, kterou si přinesl z prostředí rodinné tiskárny v Kroměříži. Avšak i proroci potřebují posilu a lásku na další cestu a tu přijďme Karlu Krylovi dokázat svou hojnou účastí při jeho programu na Majáles Klubu Domov v sobotu 12. května.

KARLŮV PROGRAM ZAČÍNÁ PŘESNĚ V 8:00 P.M.

Po programu následuje majová taneční veselice, při které bude k tanci i poslechu vyhrávat známá hudba George Kollariče.

Cistý výdělek Majáles bude dán taneční skupině Klubu Domov a Besedy, abychom podpořili a ocenili jejich lásku k našim národním tancům,

kterými ve společné obětavosti zpestřují naše národní slavnosti a reprezentují nás před americkou veřejností. Zaslouží si tedy do své další nezištné práce naší podpory a povzbuzení. Výtěžek Majáles má být příspěvkem na jejich plánovanou cestu na pout' k sv. Antoníčku do Chatham, kam i Klub Domov letošního roku opět pořádá zájezd. /Sledujte zprávy v Hlasu národa./

Teplá jídla se začnou podávat a plně zásobený bar bude otevřen od 6:30 P.M. K dostání bude i chutné domácí pečivo a obložené chlebičky. Auta laskavě zaparkujte na parkovišti Edmar /dříve A & P/ na Lawndale Ave. proti Velehradu.

Cena lístku je \$7.00. Lístky jsou v předprodeji v Berwynu u F. Pancnera a v Marina's Beauty Salon; v Chicagu v redakci Hlasu národa a u členů Klubu Domov. O rezervaci stolič volejte v úředních hodinách redakci Hlasu národa: 762-2044, během dne ses. Julii Kusslovou; 788-5341 a večer ses. F. Uhlířovou: 484-2106.

Těšíme se s vámi všemi na shledanou za pořádající výbor Klubu Domov a taneční skupinu naší mládeže a Besedy.

Otec Vojtěch Vít, O.S.B., duchovní rádce

František Desenský úř. předseda

Františka Uhlířová tajemnice

Nebe je růžové.
Po cestě křížové
snad konečně spočinem'
jak pšenice v klásku
Spočinem bez hněvu
přirostli ke dřevu
Vždyť' nejtěžším zločinem
dnes je — hlásati —
lásku

Vstupné: \$7.00

KLUB DOMOV

z Národního Svazu českých katolíků

POŘÁDÁ

V SOBOTU 12. KVĚTNA 1984

V 8:00 HODIN VEČER

v sále chicagského
“VELEHRADU”

2657-59 S. Lawndale Ave. v Chicagu, Ill.

MAJÁLES

NA KTERÝCH VYSTOUPÍ
známý oblíbený zpěvák

Karel KRYL

- * HUDBA: G. KOLLARIČ
- * TANEČNÍ VESELICE
- * DOMÁCÍ KUCHYNĚ

Lístky jsou v předprodeji u p. Pancnera, Marina's Beauty Shop v Berwynu, v redakci Hlasu národa a u členů Klubu Domov.

Kašpárkovo loutkové divadlo

v sobotu 28. dubna 1984
ve 4. hod. odpoledne
v Masarykově škole
5701 W. 22nd Place, Cicero

Má poklonka, nazdárek,
klání se vám Kašpárek!!

DOBA VELIKONOČNÍ

DRUHÁ NEDELE VELIKONOČNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, děkujeme ti, že se o těchto velikonočních — naše víra znovu rozhořela, — a prosíme tě: — Opatruj v nás tento svůj dar, — ať všichni stále hlouběji chápeme, — že jsme nebyli pokřtěni vodou, ale Duchem svatým, — a že krev, kterou jsme byli vykoupeni, — je krev tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, — který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje — po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOŠTOLŮ (Sk 2, 42-47)

Křesťané setrvali v apoštolském učení, v bratrském společenství, v lámání chleba a v modlitbách. Všichni byli plni bázně, protože prostřednictvím apoštolů se dělo mnoho divů a znamení. Všichni, kteří přijali víru, drželi pevně pohromadě a měli všechno společné. Prodávali všechn svůj majetek a dělili ho mezi všechny, jak kdo potřeboval. Každý den vytrvale a svorně přicházeli do chrámu, po domech lámali chléb a jedli pokrm v radosti a s upřímností srdce, chválili Boha a těšili se všeobecné oblibě. A Pán rozmnožoval den co den počet povoláných ke spáse.

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PETRA (1 Petr 1, 3-9)

Veleben budiž Bůh, Otec našeho Pána Ježíše Krista! Protože je tak nesmírně milosrdný, daroval nám nový život, takže máme skutečnou naději, když Ježíš Kristus už vstal z mrtvých; dal nám právo na dědictví, které nepominu, dědictví skvělé a trvalé. Ono na nás čeká v nebi; protože totiž máte víru, chrání vás Boží moc (a vede) ke spáse, která se má ukázat v konečném čase. A proto budete potom jásat, i když teď ještě na krátký čas — musí to tak být — vás tísní všelijaké zkoušky. Ale takto ukážete, že vaše víra je pravá, vzácnější než pomíjivcí zlato, které přece bývá čistěno v ohni. Až se zjeví pak Ježíš Kristus, bude vám to k chvále, slávě a cti. Toho milujete, uťkoliv jste ho neviděli; a když v něho věříte, třebaže ho ještě nevidíte, budete zato jásat v nevýslovné a zářivé radosti, až se vám dostane toho, k čemu míří vaše víra, totiž spásy duše.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 20, 19-31)

Večer toho dne — prvního po sobotě — když byli učedníci ze strachu před židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš, postavil se uprostřed nich a řekl jim: „Pokoj vám.“ Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána.

Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpustěny, komu je neodpustíte, tomu odpustěny nejsou.“

Tomáš, jinak Didymos, jeden z dvanácti učedníků, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu řekli: „Viděli jsme Pána.“

Odpověděl jim: „Dokud neuvidím na jeho rukou stopy po hřebecích a dokud nevtlačím do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím.“

Osmého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Až byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se doprostřed a řekl: „Pokoj vám.“ Potom řekl Tomášovi: „Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuji a věřím!“

Tomáš mu odpověděl: „Můj Pán a můj Bůh.“

Ježíš mu řekl: „Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.“

Ještě mnoho jiných znamení učinil Ježíš před očima učedníků, a ta nejsou zapsána v této knize. Tafo však zapsána jsou, abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste věřice měli život v jeho jménu.

Jindřich Šimon BAAR

Martínek se hněvá

(Úvodem: Že jsme prý měli letos ve velikonočním čísle málo vzpomínek na velikonoční zvyky... Tož - aby si každý ze čtenářů přišel na své přidáváme dnes - vždyť jsme ještě v době velikonoční - několik úryvků o velikonočních zvycích na Chodsku z Baarovy roztomilé povídky „Hanýžka a Martínek.“)

Hanýžka chodí jako tělo bez duše a svědomí ji hryže, neboť Klikovic Martínek se na ni doopravdy hněvá. V poledne jako kápo vedl drakač kolem a ani se ke Králům neohlédl, ačkoli měl v ruce takovou podivnou drakačku, točil na ní klíček, jako by hrál na flašinet, a drakačka řehotala v jednom kuse jako mlýn. Alespoň jednou kdyby ji nechal zatočit a prohlédnout si ten podivný nástroj. Už kolikrát vyběhla na Klenčí. Martin šel kolem s hlavou zvednutou, drakačku nesl pod paží, a když na něho vyfukla: „Martine, nech mě zadržet,“ udělal na ni dlouhý nos, vyplázl jazyk a vykřikl: „Volej si na Tomše, ty Smotice jedna, ty!“ Kdyby ji byl nabouchal, nemohl ji tak potupit jako touhle urážkou, a to všechno kvůli těm kočičkám! Ani rybu jim nepřinesl a tátu to mrzí, že se Klikovic hněvá, jak by to nemrzelo Hanýžku! Stojí, stojí před vraty na jedné nožce, ukusuje si nehytky a přemýšlí...Vtom od Kliků vyběhl párek podsvínčat, zastavil se, zavětril, radostí zakvkl a pustil se po Klenčí nahoře.

„Jejej! Klikuce tetě utekla prasátka! Jistě jim kydla hnůj, pustila je na dvůr, ten hloupý Martin je celý poblázněn svou drakačkou, nechal otevřená dvířka a prasátka utekla,“ stědlo Hanýžce hlavičkou, a už se za nimi pustila. Bosé nožky sotva se země dotýkaly, jak letěla, a zrovna je zavracela, když od Kliků vyběhla selka všechna ustrašená a hned volá: „Neviděli jste naše prasátka? Muž je přivezl teprve před týdnem v koši z Týna, pustila jsem je dnes poprvé a hned mně utekla. Pustili se do nich psi, copak mi muž řekne? Čurýk! Čurýk! Čurýk! Čuchčuchčuch!“

A jak se tak rozhlíží, slyší za radnicí: „Nenaříkejte, tetá! Já už je ženu, ale sama je neuzenu, protože k vám ještě netrefí a běhají jako šipky, jen se mihají.“

Děvečko zlatá, to mi tě sám

pámblí poslat,“ oddychuje si selka, když uprchlíci už jsou šťastně zas pod závorou. „nevím, čeho se dřív chytit, co mám práce, na všechno jsem sama, tvá máma ani neví, jaký má v tobě poklad, ti kluci jsou jenom pro zlost, ale až mi přijde ten náš tulák, hodím mu drakačku do kamen a vyženu mu z hlavy jeho hračky. Už je to klacek, měl by mít rozum, ale vojáci ho celého pobláznili. Myslí jenom na les, na hnízda a na zvět. Měl k vám něst rybu, ale utekl, jsme vám ji dlužni, musíme oplácet, tak nastav fěrtošek,“ oběma rukama sáhla do kádě, vylovila kapra, hodila ho Hanýžce do zástěrky, vzkázala mámě pozdrav, a už zase běžela po svém.

„Zaplat’ pámblí, tetá, až zase my slovíme rybník, jistě vám oplátíme,“ vděčně, radostně děkuje Hanýžka a pospíchá s rybou k domovu, aby ji nelekla.

„Bohuprázdne dítě! Snad si nežebrala?“ uvítala ji matka s hrůzou v očích. „Nežebrala jsem, tetá mi ji sama dala, protože jejich Martin vodí drakače a nechce k nám jít.“ „Kluk psohlavá,“ oddychla si Králová. „Je pyšný a urážlivý po tátovi, jistě si řekl: „Když nevzali ode mne kočičky, neponesu jim také rybu. A kdepak tě tetá viděla?“ Hanýžka musila s pravdou ven, ale trošičku si přece zalhala.

Přiběhl k nám na dvůr párek bílých podsvínčátek, a jak jsem je vyháněla, vidím Klikovic tetu, jak se točí na Klenčí, volá je a neví, kde je hledat. Tak jsem ji je pomohla zabnat až do chlívků.“

„To jsi dobře udělala, ale rybu brát, to jsi neměla, oni nám ji mají nejen dát, ale také sami přinést nebo poslat. To si podruhé pamatuj. Ted’ ji pust’ do škopku a táta ať ji zabije než se vrátím z kostela.“

Dar Královou netěšil, nejedla ráda ryby, a už se radovala v duchu, že ji letos o Velkém patku vařit nemusí. Zabít nemohla ani pavouka, nemohla zařiznout kuře ani husu, to všechno musil Král a Hanýžka měla tak srdnaté srdce, že mu přitom statečně pomáhala. Ale přece přivěra očka a husí kůže jí přeběhla po zádech, když Král zabíjel rybu do utěrky, kladivem ji udeřil do hlavy a ryba ani blásku nevydala...Kdyby se byla bránila, klíčela, kousala nebo kopala, ó, to by se byla na ni Hanýžka vrhla jako jestřáb a zuby nehty by ji sevřela, že by se ani hnout nemohla. Takhle však si nemohla pomoci a musila rybu litovat, ačkoli táta říká, to že se nesmí, tím že se člověku ruka jen třese, rana se stává nejistou a zvíře se zbytečně děle trápí.

Hanýžka se udobňuje

Hanýžka se vrátila z kostela rozjařena. Klikovic Martínek sám za ní přelzl a optal se jí: „Hanýžko, kdepak vám přinese uhličky z Jidáše? Zase Tomášek?“

„Ne, od toho vařbuchtý už nechceme nic. Zaspal dnes ráno drkání, zaspí je i zítra. Jeho uhličky by pro nás nestály za nic. Žádnou sílu by neměly.“

„Já bych ho také k Jidášu nepustil,“ vypjal se Klík, „přines by vám uhličky leda doma vyhrabané z kamen.“ „Tak jenom je přines sám mámě, bude ráda,“ zarděla se Hanýžka jako mák a sklopila oči k zemi, protože mládenec Jindřich syčel už svoje „psst“ a hrozil dlouhým ukazovákem.

„Ale dáš mi za to dvě straky?“ zauspěl ještě Martínek. Kývla hlavičkou, až se jí cíp šátku svezl přes rameno dolů. Mládenec Jindřich připomíná zpěvákům, že zítra odpoledne bude hlavní zkouška na božihodovce mši, a už se hrnou po schodech dolů z kůru, hlad je žene rovnou domů, kde na ně čekají pečení, medem politi jidáši.

Hanýžka vrazí do dveří, nese plně srdíčko radosti a oznamuje: „Mámo, Klikovic Martínek, nám přinese zítra uhličky. Už se ptal, smí-li? Vidíte, že je od něho vezmete!“

„Tot’ vís, že vezme! Kdo jivý by nám je přinesl, ušlý samí chlapeček nemáme?“ smívala se matka a rovná na mísu velikopáteční pečivo.

„Smolíkové Tomášek spal u Svatošů. Všecky Svatošův strýček zbudil, jenom Tomáše nemohli. Třásl jim jako pytle, ale marně. Zaspal drkání a nesmí už s chlapeč chodit ani uhličky zítřa sbírat,“ sděluje Hanýžka velkou novinu, jak ji ráno zaslechla, a diví se, že matku tak málo zajímá.

Doma zastihl Král selku opět v pilné práci. Hanýžka sama vyběhla mu naproti a hned bláslá: „Táto, hádejte, kolik snesly slepičky mámě vajec? Ale hádejte moc!“ „Já se podám,“ smál se hospodář. „Dvacet!“ zdvihla do výše obě ruce Hanýžka a hned se měla k otcí, koňské houně odnesla do maítale a bič pověsila. Otec se blaženě usmíval a Hanýžka švitořila dál: „Také mě poslala máma k Mrázům pro barvu na červená vejce, prosila jsem ji, aby mi také udělala straky, ale máma nechce ani slyšet, má mnoho práce, neví, čeho se dřív chytit, dnes podává mouku, zítra bude peči chléb, po chlebě mazance, nemůže si hrát s vajíčky.“

„A pro kohopak chceš straky? Možná že sama nějaké

Noworul Memorial Chapels

2656 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

dostaneš, kmotra z Chodova vám je nosivá," optal se Král, sypaje koním do žlabu ovsu. „Pro drkače," hlesla Hanýžka a zaplála ruměncem jako mák. „budou chodit už zítra dopoledne, hned jak upálí Jidáše." „Těm se přece dávají vajčka bílá, nevařená a nabarvená." „Ale tomu, kdo nám přinese uhlí z Jidáše, musíme dát přece barvená." „A kdopak to bude?" Hanýžka cítí, že ji táta chytil do pastí a že teď musí s barvou ven. „To bude asi Martineček Klikuc, nebo Smolíkuček Tomeš, já sama nevím," pomáhá si z pastí, jak může. „Hanýžko, kdepak vezíš?" volá ji vtom matka. „nanos vody, ale čistě, ze studny, budu zadělávat," a Hanýžka už letí s vědrem v ruce do Smolíkovy studánky, kde je voda studená jako led a čistá jako křišťál.

Pomlázka

Král přiběhl domů prostudý, hladový, a jak se blížil k svému gruntu, už mu až do vrat zavoněl čerstivě pečený chléb i libá vůně mazanců. Sliny sbíhaly se mu v ústech a první, koho potkal, byla Hanýžka. Proslédila kurňík, kůlnu, perny ve stodole, všecko, kam by mohly slepičky zanašet, a povedlo se jí! Na slámi padla na hnízdo, se kterého sletěla právě chocholatá slepička a kde se botalo osm vajíček. Vypískla radostí, hned si je přidala do zástěrky a běžela se pochlubit matce, když vtom potkala otce. Roztáhla před ním hned fěrtoušek a vykřikla: „Táto, podívejte se!"

„I ty nezdržnice, tys nás šidila," zahrozil jí otec, když spatřil plný klín vajíček. „Pám-bů ví, že nešidila," zvažněla Hanýžka a pravda se jí přitom dívala z očí. „poctivě jsem vám i mámě přinesla celé vaše nadělení." „Jak je to tedy možné? Vždyť máš víc vajíček, než máme slepice, žádná slepice nesnese dvě vejce za den." „Našla jsem hnízdo v perně na ovesné slámě." „Tak vidíš, falešnice! Kolik v něm leželo vajec?" „Osm." „Ta se musejí odpočítat." „Táto, prosím vás, nechte nám je, vy jste sám na svůj podíl, máma také sama, ale my jsme na to tři, a tak ještě vyhráváte." „Chytrá jsi jako židovka," usmál se Král, „ale pojď pochlubit se matce," nutil Hanýžku dovnitř, protože venku mu bylo zima. Mžilo ustavičně, z okapu sypaly se na zásep veliké, řídké kapky jako matné perly, rozbíjely se o sešlapané kameny znovu na drobné krůpěje, slévaly se v praménky a stékaly do kalné stoky, jež sbírala vodu i splašky z celého

dvořístě a odnášela je na trávník.

„A kdopak mi omalujete vajíčka?" zastavila ho ještě jednou dcera. „Omalovat si je musíš sama, ale já ti ukáži, jak se to dělá, hned po vzkříšení, až se vrátíme z kostela," slíbil znovu Král a vešel do světnice. „Povídám, ženo, pobij všechny slepice," spustil vesele hned na prahu. „zahanbily mě i tebe a vyznamenaly jenom naši Hanýžku."

Králová mrkla do fěrtoušku, který dcera před ní znovu roztáhla, a odpověděla vážně: „Máme moudré a vděčné slepice, hřích by bylo pobíjet je. Dobře vědí, nebýt Hanýžky, že bych na ně pro práci často zapomněla; dobře vědí, kdo je večer krmí, na kurňík honí a zavírá, kdo je už jako kuřátka pod kvočnou opatroval, kdo je chrání a miluje. Ukaž, Hanýžko, voda mi právě vaří, já vám je všechny uvařím, pak je i obarvím a o ně vás rozdělím."

„A jakpak se ti vedlo s božím darem? Ani se nepochlubíš," optal se hospodář, převlékaje se v přístěnku za lož, kde na dřevěných hřebecích visely suché šaty. Selka beze slova vyšla ven do výměnkářské světničky, tam na prknech leskly se do zlata vypečené mazance a na slámených košíkách chladly vysoké bochníky chleba. Teplý chléb — i pro zdravého jed. Chléb z pece — žaludek nechce, ale z lisý i mrtvého vzkříší. Proto selky při každém pečení výskrabou dží a z tohoto těsta upekou mnohem menší rozpek, který rychleji chladne než veliký bochník. Viděli jste někdy povedený rozpek ze žitné výračky? Zapečená sůl a drobné rohlíčky kmínů ježí se na jeho povrchu, svrchní kůra dělí se jako šachovnice v pravidelná pole, jak ho selka nožem nařízla ještě dřív, než ho sadila na samý kraj pece, spodní kůrka bílá a hladká, když na ni kotníkem zatuká, zvoní jako sklo, lehký je jako peří, zkynulý jako buchta a střídká jeho je kyprá jako vlna, vonná a chutná tak, že se s ní nic na světě srovnávat nemůže... Takový rozpek přinesla teď selka na dlani a položila ho na stůl.

„Ach, ten se povedl!" zavelebil Král a pocítil, jak dravý hlad nutí, aby popadl nůž, ukrojil si patku a zakousl se do ní. Ale i děti hrnuly se ke stolu, neboť i ony ještě dnes musily se postít a bez snídaní čekaly na oběd. Malá Marjánka sice tajně přizívovala se u Pepky, kterou měla na starosti, upíjela ji mlíčka i několik lžic kaše, Hanýžka však, která se musila otáčet ustavičně kolem matky, nosit jí chléb k peci i od pece,

obskakovat ji, když v neckách válela těsto na mazance, odolala statečně všem pokusem, neurýpla si ani kousíček másla a nesmla ani jediné rozinky.

Jak všem zato teď chutnalo! Na mise kouřila se z kyselého mlíčka polévka smetanou zalitá, tak zdravá, že vyhání z těla devateru nemoc, rozehřeje a rozproudí krev, takže po každé lžici volají všechny žilky v těle: „Ještě, ještě!" K tomu jsou brambory na loupáčku, krásně vařené, moučené, jež sice dusí v hrdle, ale polévka je spláchně a odplaví až do žaludku, kde si poleží a zasytí i největšího jedlíka. A nakonec čeká všechny vzácná pochoutka. Selka, v dobré náladě, že se jí boží dar tak vyvedl, aby i ostatní potěšila a rozradovala, odskočila od stolu do sklepa, a přinesla na čistém talíři zbytek veliké hroudy čerstvého, jako kanárek žlutého másla a postavila je k rozpeku.

„Pomazánka!" zatleskala ručičkami malá Marjánka. „A na rozpek, děti! To abyste mámě políbily ruku," přidál se k chvále muž, a už načínal bochníček, až to chrustalo, už si nechal skrojenou patku, mazal si a podával selee.

Taková pěkná, vzácná chvílka lidského štěstí a spokojenosti snesla se v té chvíli na měkkých křídlech do selské světnice a usedla ke Královi stolu. Dobytek sice ve chlévě hučel i koně netrpělivě se ozývali, ale Král nevstával. „Ať čekají, ti ráno měli snídaní, ale my jsme se musili postít," jako na omluvu řekl Král, obáváje se, aby ho selka hned nevybídlá: „Copak? Neslyšíš, že tě volají? Dnes nebudeš krmít?" Jindy první starost byla o koně a krávy, protože nemají rozumu a nelze jim poručit, aby čekali, ale dnes koně celé dopoledne stáli a krávy se také pro chvílku nezbáznily.

„Jakpak se vám vedlo?" starostlivě načíná teď hospodář a první sousto rozpeku podává k ústům.

„Zaplat' pámbů, dobře se nám vedlo," usmívá se spokojeně Marjánka, krájí a maže dětem, malou skývu střídky tence pomáznutou podává i Pepce na klíně, ta otvírá hubičku, ve které se jí svítí už dva zoubky, jako zobáček a volá: „Pápu, pápu!", konečně i sobě pomázla krajíček a vypravuje, když odešel muž, jak chodili po osmé hodině, sotvaže před kostelem ve výklenku ve zdi spálili Jidáše, umounění drkači jako černoši, drkali naposled a dávali známým uhlíky z Jidáše.

„Kdopak nám je přinesl?" optal se Král a šibalsky se přitom podíval na Hanýžku,

„Klikovic Martineček." „A copak to, že nám je nepřinesl Smolíkuček Tomeš? Když nám dal kočičky, měl přinést i uhlíky." „Tomeš zaspal ranní drkání, nesměl s chlapeč chodit," neudržela se Hanýžka, ale jakmile se na ni matka káravě podívala, sklopila hlavíčku a už mlčela jako pěna. „A dalas je už za lemž?" ozval se starostlivě hospodář. „Tot' viš, že dala. Ty loňské jsem hodila do peci, všecko, jak má být, jsem vykonala, jen buď bez starosti," skoro uražena tou otázkou nevrle odpověděla Marjánka.

„Potom jsme čekali, až se ozvou při 'Hloria' zvony," zpovídala se dál Marjánka. „modlila jsem se, jen aby to nehylo, až budu sázet chléb do peci."

„Já jsem si na tebe vzpomněl, když vzali za zvony," přerušil ji muž. „sázíš-li chléb anebo mášli ruce v těstě, jaké budeš mít asi trháni, aby ses dostala k vodě dřív, než přestanou zvony."

„Od každého díla bych mohla odskočit, jenom od peci ne, jak se jednou začne sázet, nesmíš se povolit, až tam sedí poslední bochník a pec je zaklopená. Ale povedlo se mi. Právě jsem tam posadila na samý krajíček tenhle rozpek a vtom už volá Hanýžka: 'Mámo, pobězte, odzvanějí postu.'"

„Tos asi letěla k proudné vodě, jako bych tě viděl," škádlil ji muž. „vím, že i Hanýžka s Marjánkou běžely, snad jste i Pepku z kolébky zvedly a k vodě nesly."

„Ano, všechny jsme běžely a myly jsme se v řece, vodu jsme do věder nabíraly, na střísku chlívku ji lily, všecko jsme udělaly, jen aby se nás po celý rok žluté píhy a střech oheň nechytil."

„Hanýžko, vyskoč a přitáhni sem s Marjánkou troky, budete se koupat, dokud je vlažná voda." Položila Pepku, která ji usnula na klíně, do kolébky, utřela opocená okna a zahleděla se na náměstí. Mokré střechy šindelové se tam černaly v sedé mlze, silnice se blátila a pod

parapety ve stoce hučela voda, jak se tu sbíhala ze všech střech a dvorů, jež stály v řadě na svahu proti Královici gruntu. Bílkův dům, Ludvíkovna a radnice s věžičkou, nad nimi škola s kostelem tlačily se k sobě uprostřed náměstí a mračily se na selku jaksi výhrůžně. Celý obzor za nimi byl zakalen, nepatřila ani veselý Hrádek dole, ani černé lesy haltravské nahofe, jenom mlha a drobný dešť válely se vůkol jako pára nad kotlem.

„Já se vykoupám první, protože musím do školy na zkoušku," ozvala se Hanýžka. Králová si povzdychla, přetřela si tvář, a už opět pevná a jistá chystala vodu, zkoušela ji loktem a po chvíli už drhla Hanýžce záda mýdlem a drsným kusem mlynářského plátýnka, až ji deerka pod rukama prskala a vzdychala. „Kam dosáhneš, tam se vydrbej sama," poručila jí ještě matka, a už rozkládala po čistých, vysoko vystlaných ložích prádlo a světeční šaty nejen pro děti, ale i pro muže. Ona sama zbude naposled. Až všichni večer ulehnou, pak ona se umyje, vlasy rozčesá, převleče. Dnes musí ještě uvařit rybu s černou omáčkou k večeři, upéci přitom skopovou kytu, uchystat vajíčka, vybrat mazance, aby to mohla vzít ráno všecko do kostela posvětit.

Hanýžka s Marjánkou nepřiběhly dřív, dokud nepřestala hrát muzika před radnicí. Táhlo už skoro na devátou, než u Králů usedli k večeři.

„Ryba je němá, a proto, když se jí, mluvit se nemá," připomněla matka pro jistotu dětem znovu staré pravidlo, ač už sama jím vybrala pěkné kousky rybiho hřbetu, ze kterých i kostičky vytahala, ale opatrnosti nikdy nezbývá. Oteci ovšem, jako ode všeho, i z ryby patří hlava a selka musí se spokojit rybím ocasem, neboť z toho maso se nejsnáze sloupne, takže i když poslední k stolu sedne, přece nejdříve je s jídlem hotova.

(Dokončení v příštím čísle)

20. června 1984 — skupinový let do Československa. Doprovozována výprava.

28. července - 11. srpna — plavba na lodi SS Norway zahrnuje Severní pól a norské fjordy.

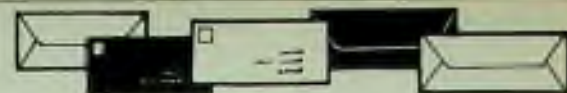
Rijen 1984 — cesta po Africe na 19 dní.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

DOPISY našich čtenářů

Cleveland - Ohio

V Clevelandu nám zemřela jedna z našich nejstarších čtenářek Johanka Gerbočová.

Protože se domníváme, že máme mezi věrnými čtenářkami H.N. ještě dvě nebo tři už brzy stoleté čtenářky, říkáme o paní Gerbočové, že byla jednou z nejstarších našich čtenářek. Když totiž letošního 4. ledna v Clevelandu, O. zemřela, bylo jí právě 95 let, 7 měsíců a 17 dní. Narodila se 18. května 1888 v Horní Bečvě na Moravě v rodině Minářů. Do USA přišla už jako dospělá žena ve svých 26 letech zrovna o svátku Nanebevzetí Panny Marie - 15. srpna r. 1914. Nejříve se usídlila a pracovala ve Ford City ve státě Pennsylvania. Tam potkala svého budoucího manžela Karla Gerboče, který si ji do roka vedl k oltáři v kostele Svaté Rodiny a už 27. července 1915

kněz požehnal jejich vzájemnému slibu vytrval v dobrém i ve zlém v manželské lásce až do smrti.

Po čtrnácti letech se v r. 1929 přestěhovali už s početnou rodinou do Clevelandu, kde manžel a pečlivý otec rodiny Karel našel lepší práci. V Clevelandu se jim narodily další děti - měli jich celkem osm, z nichž jich šest žije dodnes. Tatínek Karel Gerboč patřil k té generaci starostlivých živitelů rodiny, kteří chtěli mít ženu doma, aby se starala o všechno, vychovávala děti, vytvářela denně svým ženským citem a pilnou rukou spokojenou atmosféru domova a byla všem dětem příbuzným i sousedům váženou matkou a moudrou babičkou Gerbočovou. A tak spolu žili v bázi Boží, ve vzájemné úctě a lásce, v radostech i starostech téměř celé půl století bez dvou let, když v r. 1963 svého drahého Karla pochovala. Během svých dalších

21 let vdovství se dočkala radosti na 26 vnučatech a 35 pravnoučatech, jímž všem rozdávala stejnou měrou svou lásku, starostlivost a podporu vytrvalou modlitbou. Prostě rodina, rodinná soudržnost, vydávání svědectví dětem a vnučatům denně prožívané víry, osobní lidskou dobrotou, chápavostí a odpouštěním - to byl celý životní obzor a každodenní náplň života maminky, babičky a prababičky Gerbočové z Clevelandu.

Po celou dobu svého života v USA odbírali Gerbočovi bývalý „Katolík“ a když o vánocích r. 1975 zanikl zrušením tiskárny Českých benediktinů na 18 ul. a Allport v Chicagu, poslala nám tehdy již 88 letá paní Gerbočová své předplatné na nově vzniklý Hlas národa, ačkoliv dva měsíce předtím si předplatila další ročník Katolika, který pak už nevycházel, ale z rozhodnutí tehdejších představených nově vzniklý Hlas národa nebyl oprávněn ani na jediné předplatné Katolika či Národa na rok 1976, ikdyž už oboje noviny přestaly vycházet a Hlas národa navazoval na jejich téměř devadesátiletou krajanskou tradici i na tradici Hessounova St. Louiského Hlasu, zaniklého už v r. 1954.

Proto jsme byli v redakci H.N. opravdu vděční členům Gerbočovy rodiny, když nám nyní dodatečně o smrti své stařenky napsali. Vzpomněli jsme si totiž, že někdy v r. 1967 - u příležitosti jejich blízkých osmdesátin - nám o svém životě napsala zajímavý dopis do rubriky „Dopisy našich čtenářů.“

Navíc pak připomínáme dlouhý a zasloužilý život stařenky Gerbočové-Minářkové proto, že obvykle nám příbuzní našich zesnulých čtenářů ani neoznámí, že jejich stařenka či dědoušek zemřeli a

my pak zbytečně posíláme noviny po nějakou dobu na jejich adresu dále. Jsou ovšem výjimky - a to dvojího druhu: 1) Někdy se nám stává, že pozůstalí příbuzní nám smrt svého dědouška či stařenky otláší ihned, ale jen kvůli žádosti o vrácení zbylého předplatného. 2) Ovšem, jsou ale i výjimky lepší. Někteří synové a dcery našich na věčnost odešlých čtenářů nám napíší, že z vděčnosti za radost, kterou každý týden Hlas národa jejich drahým rodičům přinášel, posílají nám adresu nového odběratele, za něhož dokonce zaplatí na rok, či na dva předplatné, nebo si z úcty a vděčnosti k zesnulé mamince nechají noviny posílat dále na svou adresu. Jiní zase k uctění památky své drahé zemřelé nás žádají, abychom za roční předplatné, které zároveň zasílají, poslali noviny někomu, kdo by je rád četl a nemůže si je zaplatit. Inu, tak to už na tom světě chodí - a člověk i v novinách může poznat, v kterých rodinách vládla duševní pohoda, vzájemná láska a dobrota, a kde peníze s lakotou všechno lidsky a božsky krásné polámaly, rozbily a udušily.

V Gerbočové rodině se zřejmě měli všichni rádi, všichni pocítili matčinu lásku a starostlivost a ona zase byla ráda na světě až do svého pozdního stáří, měla ráda lidi a lidé ji. Proto všem pozůstalým vyslovujeme prošetřenou soustrast naším tradičním křesťanským pozdravem: „Potěš Vás milostivý Bůh“ a na Vaši vzácnou stařenku v modlitbě s Vámi nezapomeneme.

Redakce Hlasu národa

SVATÁ TEREZKA ROZDÁVA RUŽE SLOVENSKÝM MARTÝROM

Len čo sa niečo dozviem o

mojej nebeskej Patronke, hneď sa s tým echem podelím s činiteľmi Ave Marie, aby sa aj oni dozvedeli, ako sv. Tereza pomáha slovenským mučeníkom v terajšej kritickéj dobe.

Predkladám Vám skutočnú udalosť zo spomienok knaza dr. Štefana Hlaváča v päťdesiatych rokoch.

Dňa 11. februára 1983 zomrel v Hermanoviciach vo veku 80 rokov tamojší správca fary, bývalý dlhoročný profesor gymnázia v Michalovciach a známy dobrodinec študentov, Dr. Štefan Hlaváč.

Rok pred svojou smrťou napísal list svojmu priateľovi: „Bol som zaistený na ulici v Košiciach 10. septembra 1952, keď som vychádzal z úradu cirkevného tajomníka. Odviezli ma autom do prešovskej vaznice. Pri vyšetrovaní ma obvinili, že som tajný biskup, že som špión Vatikánu. Žiadali ma, aby som sa priznal.“

Asi po týždňovom vyšetrovaní sa mi prísnilo, že som nebol v doterajšej svojej celi, ale inej. Ležal som na podlahe na slamníku. V miestnosti nebol ani stôl, ani stoličky, ba ani voda, ani okno. Nad dverami na ľavej strane bol otvor na vetranie. A v tom otvore odrazu som videl živý obraz sv. Terezy z Lisieux s jemným úsmevom. Vzala jeden kvet z kytice, ktorú mala v rukách a spustila mi ju. Vzala som kvet do ruky a natešený som jej povedal: „Sv. Tereza, vďaka ti za kvet, ale nie som ho hodný.“ V tom som sa prebudil.

Dňa 29. septembra 1952 na sviatok sv. Michala odviezli ma po vyšetrovaní do inej cely. Po odložení šatky, ktorú som mal na očiach, aby som nevidel, rozhladol som sa. Cela bola taká istá, akú som videl vo sne. Nemala obloku, len otvor na vetranie, ani stôl, stoličky, ani vodu

NEZAPOMEŇTE POTĚŠITI

Vaši maminku v den matek 13. května 1984 pěkným blahopřáním v anglické, české, slovenské, italské, německé, polské řeči v cenách od 15c do \$5.00.

U NÁS NALEZNETE OBROVSKÝ VÝBĚR ZBOŽÍ Z ČESKOSLOVENSKA A JINÝCH EVROPSKÝCH ZEMÍ, jako křišťálové sklo, keramiku, ohrazy, granátové šperky, panenky, české a slovenské rekordy, kasety, 8th-Track, byliny, koření, kuchyňské potřeby, mlynky na mák, krájáče knedlíků, cukrovinky (candy), šátky na hlavu, pentle na dárky, pentle na kroje, kapesníky.

Největší výběr českých a slovenských knih, slovníků, učebnic řeči.

SPECIAL: Drobné sušené světlé hříbky, výborné chutí do omáček a polévek - 6 oz. v kelímku \$6.50, pošt. \$8.35 - 2 oz. \$2.75, pošt. \$3.95 - 1 oz. \$1.50, pošt. \$2.50.

Zvláštní prodej - SPECIAL SALE - na keramiku „JIHOTVAR“ džbánky s květinovým vzorem s 1/3 slevy z původních cen - ceník zdarma, žadejte.

Opožděná zaslilka kalendáře Československého světa 1984 právě došla. Velmi bohatý obsah s mnoha ilustracemi většinou barevnými, úpravou nejlepší kalendář, což byl kdy vydán. 197 stran, \$2.95, pošt. \$3.95.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zaslali o 7c více na statní daň.

Obchodní hodiny: Od pondělí do pátku od 9.30 ráno do 6 večer, v sobotu od 9 ráno do 6 večer (v neděli zavřeno).

Tuzex

Zásilky a peněžní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně. Těži vyplácení fondů-trusts (požítalostí) příbuzným v Československu bez srážek.

F. PANCNER, Inc

Importér a zástupce Tuzexu, Ariz.,
Unicapa a jiných čl. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402
Telefon 484-3459

Objednejte si novou knihu

**Antonín Cyril Stojan,
apostle of Church Unity
Msgr. Ludvika Němce**

*Kniha je pěkně vybovena a ilustrovaná
Cena knihy je \$11.95 a poštovné.*

Má 250 stran a 35 obrázků

Lze ji dostat přímo u nakladatele: „Don Bosco Publications“, 475 North Avenue Box F, New Rochelle, N.Y. 10802

*Tato kniha by neměla chybět v žádné knihovně.
Každý věřící Čech by si ji měl objednat.*

ANTONIN CYRIL

Apostle of Church Unity

Ludvik Nemec

na pitie, ani vodu na spachovanie záchodu. Všetka voda bola zastavená. Vzdychol som si: „Sv. Tereza, všetko sa zhoduje, ako som to videl vo sne, len slamník chýba.“

O pár dní, 3. októbra, na sviatok sv. Terezy, dozorcovia otvorili dvere, hodili dnu roztrhaný slamník a spinavú deku so slovami: „Na noc si už môžete ľahnúť a spať. Azda budete rozumnejší a priznáte sa.“ Keď dozorcovia zatvorili dvere, povedal som si: „Sv. Tereza, na Tvoj sviatok dali mi slamník, teraz je už všetko tak, ako bolo vo sne, keď si mi dala kvet. Prihovor sa za mňa, aby som vydržal útrapy, aby som ostal verný Bohu a sv. Cirkvi. Verný aj v tejto prázdnej, studenej, tmavej miestnosti bez vody, na ktorej podlahe sú krvavé odtlačky chodidiel.“

V miestnosti s potuchlým a ťažkým vzduchom mám nariadené vo dne v noci pochodovať. Nohy mi od chodenia opuchli. Spím len v pochode a často buchnem hlavou do múra. Veľmi som hladný a smädný, lebo okrem kúska chleba a čiernej kávy neprijímam pokrm, aby som nemusel použiť záchod, ktorého spalchovanie zastavili, aby som bol v smrade. V tejto miestnosti a za takých pomerov býval som desať dní a nocí. Sv. Terezu vyprosila mi od Boha aj silu, aj útechu takého stupňa, že som sa nebál smrti, ba veľmi som túžil zomrieť v tejto miestnosti na drevenej podlahe s krvavými škvrnami. Prosil som Pána Boha, aby ma povolal k sebe. Pán Boh ma ešte nepovolal, lebo mi pripravil situ prekonať omnoho ťažšie utrpenia, ktoré ma ešte čakali.

Tento sen so sv. Terezkou ma veľmi upevnil a potešoval v útrapách vyšetrovania v Prešove, v Košiciach a v Prahe v Ruzínskom žalári. Uspokojilo ma vedomie, že Boh vopred vie o všetkom, čo mi bezbožníci pripravujú. Keď to pripustí, má teda s tým svoj plán. Vopred mi dal niečo z útrap na vedomie vo sne, a tak som vydržal do konca.“

Msgr. Jozef Kapala

Z dopisů z Československa

v KN ětu, že v únoru můžeme jet na Svatý rok do Říma. My se ale neseškáváme, protože 15.000 Kčs na cestu (po zemi) či 25.000 Kčs (letadlem) nemám. Divil se zaměstnanec Čedoku na mou otázku, co to stojí peněz, v témže rozsahu normálně cesty tak drahé nejsou.

Kněz

* * *

Jsem stále neschopný rep-

rezentovat naši milovanou republiku na mezinárodním fóru, a tak jsme se ani nepokoušeli doputovat koncem února do Říma jako naši aktivní spolubratři, kteří s požehnáním nadřízených orgánů a téměř zadarmo – co je to pro faráře 15.000 Kčs: čistý plat za pouhý rok a dva měsíce! – vás poctí svou přítomností...

Slyším, že nás potom navštíví váš mons. Poggi, aby vyjednával s vládou. Budu řídt, když nám vymůže jednou za rok se smět pomodlit nahlas. Otčenáš, ovšem v nějaké přírodní rezervaci, abychom příliš nepohoršili naše ateistické spoluobčany!

Ještě něco: podle jednoho seriózního anonymního výzkumu našeho předního ústavu pro ateismus je u nás ateistů 7 %, stejně tak jako přesvědčených křesťanů. Těch 86 % zbylých je co?

Z ČSSR

* * *

Vzpomínal jsem na vás při pulnoční u Panny Marie Svatohostýnské na přelomu roku. Bylo tam tolik poutníků, že se nevešli do baziliky. Rodiče nesli děti na zádech do kopce: tehlas letos vyjímčně autobusy jezdily oběma směry, přesto šla velká většina pěšky, aby se mohli modlit, a mládež, která byla ve většině, zpívala.

Z ČSSR

Cicero - Illinois

Dvě Anežky potřebují vaši pomoci

Texty modliteb na druhý týden po velikonicích za Anežku Chrobákovou:

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, jakož bylo na počátku, nyní i vždycky, až na věky věkův - amen.

Můj Ježíši, odpusť nám naše hříchy, vysvobď nás od pekelného ohně, přived' všechny duše do nebe, obzvláště ty, které tvého milosrdenství nejvíce potřebují.

Otče náš.../jednou/ Zdrávas Maria /desetkrát/ - za každým sloven Ježíš přijde:

s kterým jsi, Panno, Alžbětu navštívila.

Prosba: Matko našeho Pána Ježíše Krista spolu s blahoslavenou Anežkou, její patronkou, přednešete naši opravdovou a vroucí prosbu Bohu Otci, aby se smiloval a naši Anežku nám uzdravil.

PROSÍME

OZNAMTE NÁM VČAS
ZMĚNU SVÉ ADRESY

VYSVĚTLENÍ K OBĚMA SNÍMKŮM NA TITULNÍ STRANĚ

„Kdo je tak mocný jako Bůh?“ nebo: „Kdo se může s Bohem měřit?“, či ještě srozumitelněji: „Kam se hrabou všichni mocipáni tohoto světa na Boha!“ - říká ta tři krátká latinská slova „QUIS UT DEUS“ na stře sochy sv. Michala-Archanděla v pražském kostele sv. Kateřiny na Novém městě pražském. Sochu vytvořil na výsluní českého baroka sochař a řezbář František Hynec (Ignác) Weiss L.P. 1742. - Dnes je v blízkosti svatokateřinského kostela v Praze ústav pro chorobumyslné, a i to má souvislost s naším dnešním úvodníkem a při rozjímání Archandělova tvrzení o Boží velikosti svůj hluboce symbolický význam. Bible nám totiž připomíná, že „jedině blazen říká, že Boha není.“

Každý kámen starobylých pražských staveb a zcela zvlášť výrazným způsobem pak chrám Panny Marie před Týnem musí denně našim čs. - Moskvě zaprodaným komunistům - připomínat, že právě na tomto historickém náměstí v únoru 1948 našemu lidu nehorázně lhal. - Evangelium z minulého velikonočního pondělí nám všem při rozjímání vzkrísleného Krista s učedníky, jdoucími do Emauz - (tj ty máme v Praze) - jasně vyslovuje:

Vy bláhoví, což nechápete, že se i tohle muslo vaší krásné vlasti stát, jako se stalo i zbožnějším Polákům, abyste se duchovně vyrostli a neměli jste se smyšlu a cíle života?!

Pustí čs. komunisté papeže do Československa?

V minulých dnech bylo potvrzeno, že pražský kardinál Tomášek pozval sv. Otce Jana Pavla II. k návštěvě Československa v příštím roce. Návštěva se má uskutečnit u příležitosti 1100. výročí úmrtí sv. Metoděje, které připadá na 6. dubna 1985. Papežská návštěva se bude muset asi uskutečnit až po hlavních oslavách počátkem dubna, neboť sv. Otec musí setrvat v Římě v době velikonoční. Pozvání předcházela masová podpisová akce, která sebrala na 10.000 podpisů pod žádost o papežovu návštěvu. Londýnské listy obdržely tuto zprávu, že několik signatářů bylo vystaveno nátlaku policie a vyslýcháno. Kardinálovo pozvání přišlo na závěr intenzivních diplomatických jednání mezi Prahou a Vatikanem. Zbývá jen očekávat jakých ústupků dosáhli komunisté za svolení návštěvy. Snad dohodu o Pacem in Terris? Čas ukáže...

Dopis pražských žen francouzskému PEN-klubu

Je to ořesný dopis. Ženy,

které ho napsaly a podepsaly, jsou svými životními osudy i názory velice rozdílné, ale několik věcí je spojuje - mezi nimi: odpor proti nespravedlnosti a zvlí.

Zde jsou jejich jména:

Psycholožka Jarmila Bělíková, Olga Havlová, bývalá novinářka Jiřina Hrábková, básnička Věra Jirousová, bývalé mluvčí Charty 77 Marie Růt Křížková a zpěvačka Marta Kubišová, další psycholožka Dana Němcová, bývalá poslankyně Gertrúda Sekaninová-Čákrlová, Anna Šabatová a socioložka Libuše Šilhanová.

„Obracíme se k vám s prosbou o pomoc.“ napsalo těchto deset žen pařížskému Pen-klubu. „V pondělí 2. dubna má být u okresního soudu v Trutnově souzená paní Drahomíra Fajtllová, narozená roku 1927, bytem Trutnov, Pujmanova 270. Je obžalována z porušení § 100 trestního zákona /tedy z pobuřování/ za to, že u ní při domovní prohlídce byla nalezena kniha Evy Kantůrkové s názvem „Sešly jsme se v této knize.“ Je to sbírka rozhovorů s dvanácti ženami z Prahy, které se angažují za dodržování lidských práv v Československu.“

„Před rokem.“ - pokračuje dopis pařížskému Pen-klubu - „se na vás obrátila Charta 77 s prosbou za ochranu autorů, kteří jsou pronásledováni za svoji literární činnost, a za záchranu literárních děl, které jsou při domovních prohlídkách zabavována a pravděpodobně ničena. Dnes se na vás obracíme my ženy z Prahy s prosbou, abyste se vážně zabývali případem paní Fajtllové. Je-li souzena za to, že knihu Evy

Kantůrkové vlastnila, musíme se cítit ohroženy i my, které jsme se na vzniku této knihy s autorkou aktivně podílely.“

Deset žen, které podepsaly toto volání o pomoc, odpovídají v oně nebezpečné knize Evy Kantůrkové na otázky, o nichž se v čas. tisku nepíše. Kniha vyšla před čtyřmi lety nejprve v samizdatové edici Petlice a potom v českém exilovém nakladatelství Index v Kolíně n/ Rýnem. Byla rovněž přeložena do němčiny. Ted' ji trutnovský prokurátor označuje v obžalobě paní Fajtllové za knihu „obsahem protistátní a protisocialistickou“, která je prý „zaměřená proti spolenectví se Sovětským svazem.“

Kdyby v Československu existovalo nezávislé soudnictví, nebyly by takové policejní a prokurátorské názory vcelku nebezpečné - jenže nezávislé soudnictví v Československu neexistuje. Odsoudí-li trutnovský okresní soud paní Drahomíru Fajtllovou za to, že měla knížku v knihovně, pak to nebude jenom další bizární doklad pochybné kvality československé justice. Bude to také znamenat, že nad autorkou knihy Evou Kantůrkovou a nad deseti z jejich dvanácti spoluhesednic bude viset Damoklův meč kriminálu na ještě tenčím provázku než už visí. Zhývajících dvě spoluautorky knížky tomuto nebezpečí unikly jenom proto, že byly donuceny k emigraci.

Podle zpráv z Prahy byl soud s Drahomírou Fajtllovou odložen na 12. dubna - protože se nedostavila hlavní svědkyně obžaloby. Pro zajímavost: jmenuje se Štrougalová.

kyn

NOVÉ KRAJANSKÉ KADEŘNICTVÍ MILLY'S BEAUTY SALON

6909 W. CERMAK RD.

BERWYN, ILL.

PROVÁDÍ stříhání
trvalé (PERMS)
barvení vlasů

☎: 484-9424 MAJITELKA: Ludmila JEŽEK

LÉKÁRENSKÝ TELEFON:

484-0106

DOMÁCÍ TELEFON:

749-0281

Poslání léku vašim příbuzným domu či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLECEK, R.PH.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

San José, Kostarika. — Středoamerické země Kostarika, Honduras, Panama, Guatemala a Nikaragua byly často nazývány „banánovými republikami“, protože banány tvoří jednu z hlavních složek jejich zahraničního vývozu a tím představují důležitý zdroj jejich rezervy cizích měn. S výjimkou Nikaraguy hlavním zákazníkem těchto zemí zůstávají Spojené státy, které dovezly v r. 1982 z těchto končin 1,56 milionů tun banánů v ceně 340 milionů dolarů. Udaje pro pozdější dobu nejsou známy. Každý Američan sní ročně 24 libry banánů. Celkový dovoz banánů do Spojených států činil v r. 1982, 2,58 milionů tun a z Kostariky 521 tisíc tun. Americké společnosti mají ve svých rukou asi 60 % banánové produkce ve střední Americe. Kostarika obdržela v r. 1982 za své vyvezené banány do ciziny celkem 220 milionů dolarů, což představovalo celou čtvrtinu jejího výdělku v cizích měnách. Podle statistik banky „International Monetary Fund“ představují banány 29 % veškerého vývozu Panamy. Americké banánové společnosti poskytují práci desítkám tisíc místních dělníků, jimž zaručují vyšší životní úroveň než které se těší ostatní obyvatelstvo těchto zemí. V posledních dvanácti letech dostávají děti těchto dělníků zdarma školní výchovu jakož i zdravotní ošetření a ubytování. Ekonomičtí analytici však předpovídají, že v pozdějších letech bude ve světě přebytek banánů, a že tedy jejich ceny klesnou, což se může stát ekonomickou

pohromou pro banánové republiky. Vše by se ještě zhoršila tím, kdyby pak banánové společnosti omezily svou produkci banánů: mnozí dělníci by pak byli propuštěni z práce a ani soukromí pěstitelé banánů v těchto zemích by nenalezli kupce pro své ovoce. Proto některé banánové společnosti, ve snaze uchránit sebe i pohostinné země od ekonomických nesnází, začínají zavádět vedle banánů pěstění jiných druhů ovoce a jiných cenných plodin, jako jsou například mangy, papaye, ananasy a africké olejnaté palmy. Ovšem, proč tyto společnosti nepodnikly už dávno něco, aby v těch zemích zmírnily chudobu, je upřeklíkem z komunistických zemí těžko pochopitelné.

Washington. — Vědci Amerického ústavu pro ochranu přírodního prostředí předpovídají, že v důsledku stálého zvyšování kyslíčného uhlíčitého ve vzduchu, kvůli zvýšenému užívání uhlí, zemního oleje a přírodního plynu v průmyslu, bude způsoben na zeměkouli tak zvaný „skleníkový účinek“: zemská atmosféra se bude velmi pozvolna oteplovat. Toto se prý však počítá už ve 21. století. Kolem poloviny 21. století se světová teplota zvýší průměrně o 3,6 stupně ve srovnání s nynějším a kolem roku 2100 už bude o 9 stupňů vyšší. Tato skutečnost bude mít různé účinky a následky - některé dobré, jiné hrozné. Ve Spojených státech spadne o 11 % více vodních srážek než nyní; některé státy budou mít sušší podnebí než

LETEM

SVĚTEM

mají dnes. V Maíne bude zkrácena zima a prodlouženo léto. Vyšší obsah kyslíčného uhlíčitého ve vzduchu a dostatek vláhy povzbudí vzrůst rostlin, polní plodiny a lesy porostou rychleji a v některých částech bude polní úroda bohatší než je dnes. Zvýšením zemské teploty však budou zároveň více tít polární sněhy a tím budou na mnohých místech na světě hojnější vodní srážky, což přivodí zvýšení mořské hladiny v oceánech. Předvídá se, že pobřeží vody stoupnou do roku 2000 o 7 inčů a do roku 2025 o dvě stopy. Nízká pobřeží tak budou pozvolna zatopena a pro mnohé přímořské přístavy to bude mít katastrofální následky. — Vědci svrchu zmíněného ústavu říkají, že tyto předpovědi je třeba brát vážně, a že je už nyní třeba podniknout vše pro zpomalení vzrůstu obsahu kyslíčného uhlíčitého ve vzduchu. Jinak jdeme vstříc sice zlepšení v některých oborech, avšak zároveň vážným katastrofám v jiných. — Vědci dokazují, že naše zemská atmosféra se poněkud otepila už od roku 1860, protože následkem rozšíření průmyslu ve světě se obsah kyslíčného uhlíčitého ve vzduchu zvýšil už o 20 %.

Manila. — Filipínský zahraniční dluh obnáší podle odhadů značce 19 až 24 bilionů dolarů, což je velmi mnoho pro tuto zaostalou zemi. Marcosově vládě však chybí prostředky jak na placení úroků z tohoto dluhu, tak na jeho splácní. Snaží se tedy obdržet od 350 cizích bank - věřitelů Filipín - prodloužení lhůty pro splácní svých krátkodobých dluhů aspoň do konce roku 1985. Od Aquinova zavraždění se však posice Filipín v této věci značně zhoršila. Mnohé banky dávají najevo, že nemají v úmyslu v této věci vyjít Marcosově režimu vstříc. Mezinárodní měnový fond slíbil půjčit Filipínám v r. 1984, 615 milionů dolarů v pěti ročních splátkách, avšak tato výpomoc je žalostně nepatrná a nemůže

Filipínám vyřešit problém jejich krátkodobého dluhu. Mnozí filipínští podnikatelé i cizí bankéři přisuzují filipínské finanční krizi politický ráz; říkají, že byla způsobena Marcosovým režimem útisku a ještě více zhoršena tím, že filipínská vláda se rozhodla zbavit se vraždou vůdce opozice Aquina. Dříve, než bude možno pomýšlet na hledání cest pro vyřešení této krize, bude prý asi nutno, aby Marcos odstoupil, když nechce svůj režim zdemokratizovat. Reaganova vláda však pomýšlí poskytnout Marcosově režimu finanční výpomoc pro zdołání filipínské ekonomické krize, protože nemůže riskovat ztrátu dvou obrovských vojenských základů na Filipínách, do kterých byly investovány biliony dolarů. Washington se navíc obává, že v případě Marcosova odchodu nastane v zemi chaos a civilní válka. Zvítězí-li pak v zemi levicové promarxistické hnutí bude na USA vyvířat a odepře jim další užívání těchto základů.

Washington. — Vědci národní hvězdárny na Kitt Peak oznámili, že se jim podařilo 3. dubna odfotografovat malou Giacobini-Zinnerovu kometu, ještě velmi vzdálenou, jejíž světelnost právě byla 5 milionů krát menší než je světelnost nejmenší hvězdy, viditelné pouhým okem. Tato kometa se přiblíží ke slunci jednou za šest a půl roku. Nyní bylo nutné zjistit její posici, aby k ní mohla být včas zaměřena US umělá družice, vážící 1,000 liber, vyslaná do vesmíru v r. 1978 pro studium prostoru mezi zemí a sluncem.

Tato družice se k ní má přiblížit 11. září 1985; bude to v dějinách první setkání předmětu zhotoveného člověkem, s kometou. Tato družice nemá na palubě fotografické aparáty; bude však moct studovat složení ohonu komety, jímž proletí. Spojené státy se kvůli šetření vzdaly projektu, vyslat družici k Halleyově kometě, která navštíví naši sluneční soustavu v r. 1986. K této kometě vyslou své družice Sovětský svaz, Japonsko a západoevropské země; jejich družice však jsou málo pokročilé a tedy se neví, zda vůbec budou moct nějak obohatit naše znalosti o kometách.

Washington. — Podle zjištění skupiny amerických vědců atol Bikini, sestávající z 26 korálových ostrůvků, na

kterých před 30 roky byly konány pokusy s atomovými a vodíkovými bombami - (celkem jich tam bylo detonováno 23) bude ještě musit být podroben různým procesům čištění, než se stane znovu obyvatelným; tyto procesy budou stát na 100 milionů dolarů. Ryby a dešťová voda tam sice už jsou požitelné, avšak plodiny, které tam vyrostou, jsou příliš vysoce kontaminované radioaktivitou. Zůstaly by v tomto stavu asi dalších sto let, kdyby se nepovedlo odborně vyčistění atolu. Obyvatelé atolu byli před konáním pokusů s nukleárními bombami nuceně přesídleni jinam. Podle původního plánu se tam 1,100 zbývajících ostrovanů mělo vrátit zpět v sedmdesátých letech; bylo od toho však upuštěno, jakmile se zjistilo, že tam vyrostlé kokosové ořechy měly příliš vysokou radioaktivitu.

Daytona Beach, Fla. — Americkým vědcům se podařilo připravit „umělý virus“, jemuž dali jméno „ampligen“, který vyvolává v živých buňkách ochrannou reakci proti nemocem, včetně virusových chorob, avšak sám nezpůsobuje onemocnění člověka. Vědci budou studovat uplatnění ampligenu také v boji proti rakovině. Příslušné vědecké práce v této věci však potrvají několik let. — Na quebecké universitě v Kanadě se konají pokusy s novými - (zdá se, že účinnými) - chemikáliemi proti rakovině prostaty. Nové chemikálie brzdí produkci mužského hormonu androgenu, jehož nerovnováha v lidském těle vyvolává rakovinu prostaty. Ročně přibude v USA na 76 tisíc nových onemocnění rakovinou prostaty a téměř 25 tisíc mužů na tuto rakovinu v USA ročně umírá. Byla také vyslovena domněnka, že záhadná nová smrtelná nemoc AIDS, ničící odolnost lidského těla proti nemocem, je formou rakoviny, vyvolanou virem.

Harare. — Podle sdělení katolických misionářů vládní armáda v Zimbabwe terorizuje provincii Matabeleland na jihozápadě země kde žije kmen Ndebele, k němuž patří Joshua Nkomo, vůdce politické opozice proti vládě Roberta Mugabeho, člena kmene Shona. Vojáci prý soustavně nechávají tamní vesnice vyhladovět, zabíjejí a trvají Nkomovy soukmenovce, znásilňují jejich ženy a krádou co mohou. V Africe se všechny

ATARI -INTELEVISION- ODYSSEY

*Balley and many others.
Home video cartridges at
wholesale prices.*

Shipped anywhere

Mluvíme česky

**FREE PRICE LIST
UPON REQUEST**

Vanik's Stamps & Coins

3747 Grand Blvd.

Brookfield, Ill. 60513

Phone 485-9066

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Požívá a rychlá práce.
Volejte česky nebo anglicky:

852-2280

úcty vytíží stále ještě po atricku a starozákonně: „zub za zub - oko za oko.“

Washington. — V tomto volebním roce jsou USA zejména štědré vůči Izraeli, který letos obdrží více než 3 biliony dolarů US výpomocí, z čehož nebude musít nic vrátit. Tak letos američtí poplatníci darují ze svých kapes 700 dolarů na každého izraelského obyvatele - až po nemluvňata. Přitom Izrael vůbec nespolečuje se Spojenými státy na konečném mírovém vyřešení problému Blízkého východu, vojensky podporuje Irán, který hrozí zavřít Hormúzkou úžinu, a svým novým bombardérem typu Lavi - (jehož zbudování rovněž financují Spojené státy darem 250 milionů dolarů) - se stává nebezpečným konkurentem Spojených států na cizím trhu. Političtí analytisté zjistili, že jediným důvodem této neslychané štědrosti vůči Izraeli - (jak pro republikány tak i pro demokraty) - je snaha získat si při volbách peníze a hlasy Američanů židovského původu. A tak - ikdyž americká prezidentská demokracie je dobrá, výkonná a je lidaná opořena i svobodným tiskem, přesto nemůže být ideálem pro jiné demokraticky smýšlející národy a země - ze zcela jinými hospodářskými podmínkami, historickými zkušenostmi a úplně na politice nezávislými soudy. Podivují-li se pak Američané, že jsou v celém světě sice obdivováni pro svou techniku, výrobky, svobodné podnikání a pokrokovost, ale zároveň často i nespravedlivě posuzováni - (pro jednání svých málo vyzbrojených barevných vojáků v západní Evropě, pro svůj „dvojí lokeť“ při posuzování úcty Sovětů k lidským právům na př. v Afghánistánu či komunisty ohrožené místní vlády v El Salvadoru) - pak ať vědí, že jedna z příčin toho všeho je právě v tomto jasném a nekritickém nadřazování dočasné moci lidem a skupinám tohoto světa jen a jen z důvodu prospěšného byznysu. Vždyť i Sověti - jak doma tak ve všech okupovaných zemích - vědí, že jsou nenáviděni, že si „lásku lidu k své představě“ o politické moci zbolševizovaného světa koupit nemohou. A ikdyž víme, že peníze - a z nich pocházející moc - světem vládou, přesto zakladatelé Spojených států dali do jejich ústavy ideály skutečně křesťanské svobody a spravedlnosti, k nimž je nutno se v praktickém jednání stále vracet, mají-li si oběma Spojených států udržet zdravý rozum, správný usudek a nez-

tratit státnickou předvídatost i celonárodní ochotu si svou svobodu bránit proti mazanějšímu a jednou třeba i silnějšímu nepříteli. Vždyť nikdo nemůže zatím předvídat, kterým směrem se obrátí další generace vůdců státu Izraele, až pravnuce jeho zakladatelů sejdou jednou s rodinnými příslušníky pravnuků zakladatelů SSSR? Vždyť rodinné svazky židovských rodin jsou stejně pevné, jako u budoucně mocných Číňanů, Japonců a Indů! A kdo ví, co bude za dalších sto let! Trochu více spravedlnosti a předvídatosti by našim dnešním US politikům neškodilo.

Sao Paulo. — V brazilském největším městě Sao Paulo 16. dubna asi milion lidí demonstrovalo proti 20-letému vojenskému režimu své země a žádalo okamžité zorganizování svobodných voleb. Prezidentka by měla volit voliči a nikoliv elektroři, jako dosud příznivci vojenskému režimu. Diktátor-president, generál Joao Figueiredo však prohlásil, že v Brazílii se budou moci konat prezidentské volby teprve v roce 1988, a že kongres nejdříve bude muset schválit ústavní doplněk, kterým se takové volby v Brazílii zavedou. Sam prý nyní pošle kongresu návrh na tento doplněk, a také prý je ochoten jednat o úspěšné dne voleb. Brazilský parlament zůstává silně ve vleku tamní vojenské diktatury, a má hlas pouze poradní, protože prezidentská demokracie, kterou už Brazílie měla, se málo osvědčila.

Hong Kong. — Britský ministr zahraničí Geoffrey Howe oznámil 20. dubna v Hong Kongu před televizí, že Anglie změníla svou dosavadní politiku a rozhodla se, že na konci roku 1997 - po vypršení smlouvy mezi oběma zeměmi, uzavřené v r. 1898 - bude celá korunní kolonie Hong Kong předána komunistické Číně. Podle této smlouvy Čína pronajímala Británii na 100 let „nová území...“ tvořící 92 % území kolonie. Samotné město Hong Kong bylo v polovině 19. století předáno Anglii „na věčné časy“; nyní se však Anglie zřekla všech nároků i na toto město na základě této smlouvy, kterou komunistická Čína považuje za nespravedlivou. Před budovou televize několik desítek demonstrantů ihned protestovalo proti tomuto britskému rozhodnutí; nosili napisy: „Komunismus není pro Hong Kong“ a „Pouze lid Hong Kongu zna pravou povahu komunismu.“ Mnozí z 5,5 milionu obyvatel, zejména ob-

chodníci, podnikatelé a finančníci, čekali, že Anglie si po r. 1997 podrží aspoň nějakou roli ve správě Hong Kongu, že toto území obdrží značnou autonomii pod čínskou nadvládou, a že si bude moci uchovat demokratické svobody, zejména svobodu podnikání, projevu, shromažďování, mínění, tisku a přemísťování. Nynějším prohlášením britské vlády byla skončena 19-ti měsíční jednání mezi Čínou a Anglií o budoucnosti Hong Kongu; pouze se má ještě jednat o detailech. Komunistická vláda Číny už několikrát slíbila, že na dobu dalších 50 let dovoli Hong Kongu podržet si svůj kapitalistický ekonomický systém, jakož i své vlastní zákony; většina obyvatel tohoto města však vyslovuje vážné pochybnosti tom, že komunisté své sliby splní. Až doposud Hong Kong zůstává třetím nejvýznamnějším finančním ústředím kapitalistického světa.

Bejrút. — Dne 20. dubna libanonský prezident Amin Gemayel se vrátil z dvoudenní vřeholné sečůze se syrským prezidentem Hafezem Asadem; z Damašku přinesl nový plán na podniknutí prvního kroku pro vyřešení libanonské krize a skončení tomni devítileté občanské války. Podle tohoto plánu je skončena 40-ti letá dominantní posice libanonských křesťanů ve vládě země a napříště křesťané a muslimové se mají podílet rovným dílem na této vládě. Nyní má být ustanovena nová vláda, která bude na polovic křesťanská a na polovic mohamedánská. Ministerským předsedou nové vlády se má stát sunnitský muslim Rashid Karami, který byl už jednou ministerským předsedou a do vlády mají být přijati političtí vůdci drůzů Walid Jumblatt a Nabil Berri. V týž den v Bejrútu všechny boje ustaly; neustaly však v Tripolisu na severu země, kde dále mezi sebou bojovali přívrženci a protivníci Sýrie.

Londýn. — Dne 17. dubna došlo k vážnému diplomatickému incidentu mezi Anglií a Libyí. Zatímco v Londýně libyjské exulanty demonstrovali před libyjským velvyslanectvím proti Khaddafyho diktatuře, z okna budovy velvyslanectví byla na demonstranty vypálena salva z kulometu; přitom byla zabita jedna britská policistka a zraněno 11 demonstrantů. Britská policie pak obkličila budovu velvyslanectví a britská vláda zadala, aby všichni v budově přítomní - (jde asi o 20 až 30 osob) - vyšli ven a policii

bylo dáno dovolení pátrat v budově po zbraních. Khaddafy však toto dovolení nedal a žádá pouze, aby britská policie upustila od obklíčení budovy. Také řekl, že prý salvu vypálila britská policie a nikoliv někdo skrytý v budově velvyslanectví. Britská vláda hledá cestu, jak tento incident vyřešit bez vyvolání velkého nepřátelství mezi oběma zeměmi. V Libyi pracuje v olejářském průmyslu na 8 tisíc britských občanů. Nyní zrušila s Libyí diplomatické styky a odvolala svého vyslance z Libye.

Washington. — Státní tajemník George Shultz řekl 18. dubna, že mezinárodní terorismus se „spíše zhorší než se zlepší“, a naznačil, že Spojené státy připravují přímou vojenskou akci proti zemím, které podporují teroristy či řídí jejich činnost. Mluví Státního departementu k tomu poznamenal, že čtyři země by se mohly stát terčem vojenských akcí Spojených států: Libye, Sýrie, Irán a Severní Korea. Neudal však, jaké vojenské akce jsou plánovány. Pouze řekl, že Spojené státy nebudou nečinně přihlížet

tomu, aby některá země sponzorovala terorismus, jehož terčem jsou Spojené státy.

Vatikán. — Na Květnou neděli 15. dubna papež Jan Pavel II. při mši sv. na náměstí sv. Petra vyzval mladé lidi, aby zvítězili nad hříchem, materialismem a sexem. Doslovně řekl mimo jiné: „Ježíš Kristus nepřestává být ideálem a nejdokonalejším modelem lidstva. Mladí lidé k němu hleďte, protože mladí pocítují zvláštní potřebu lidského modelu. Učte se od Krista-Vykupitele zvítězit nad hříchem, nad sobectvím a nad žádostivostí: nad žádostivostí očí i těla, a nad pýchou života.“ Na Zelený čtvrtek na památku Ježíše Páně umyl nohy 12 římským věřícím, v připomínku toho, že Kristus umyl nohy 12 apoštolům. Na Velký pátek se pak modlil křížovou cestu u Kolosea v Římě, kde za starých římských dob byli pro Krista umučeni mnozí křesťané. V neděli na Boží hod, kdy bylo na Svatopetrském náměstí přes třistatisíc poutníků, udělil své požehnání městu Římu a celému světu.

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ A PODĚKOVÁNÍ

Všem našim přátelům, známým a jeho bývalým spolupracovníkům v zármutku oznamujeme, že na Boží zavolání odešel z našeho rodinného středu zcela nečekaně náš milovaný manžel, adoptivní starostlivý otec, dobrácký dědeček a pradědeček, pan

FREDERICK (Bedřich) WUST,
2736 S. Hamlin Ave. Chicago, Ill.

Narodil se 1. února r. 1922 v Karlových Varech v Československu, do USA přišel za svobodou, když komunisté v únoru 1948 uchvátili totalitní politickou moc špatně maskovanou zradou a policejním násilím. Svými odbornými technickými znalostmi se v USA dobře uplatnil a vybudoval si nový rodinný domov.

Ze své delší těžké nemoci dobře pookřál, vrátil se k své práci, ale na Velký pátek 20. dubna 1984 po páté hod. odpoledne, nám doma náhle zemřel teprve v 62. ruce života.

Byl členem bratrské pojišťovny ZČBJ.

Rozloučili jsme se s ním v pondělí 23. dubna v 8 hod. večer v obřadní síni Maříkova pohřebního ústavu v Chicagu (2534 S. Pulaski Rd.) a v úterý 24. dubna ve 2 hod. odpoledne jsme jej doprovodili z téhož pohřebního ústavu na Český národní hřbitov v Chicagu.

Srdečně děkujeme všem, kdo se s ním přišli rozloučit, za něho pomodlili a doprovodili jej s námi až na hřbitov k hrobu jeho věčného spánku. Našemu zdejším misijnářům Otci Vojtěchu Vitovi děkujeme upřímným „Pán Bůh zaplať“ za oduševnělá slova útěchy a vykonání pohřebních obřadů. Vřele děkujeme nosičům rakve, dárcům květin, Maříkovu pohřebnímu ústavu v Chicagu a restauraci „Club Moravia“ za prokazané služby.

Josefa Wustova, manželka;
Josef Zabranský, syn;
tři vnoučata a pět pravnoučat.

SPORT

I. LIGA HOKEJE V ČESKOSLOVENSKU

42. kolo: Gottwaldov (Zlín)-Jihlava 2:1, Brno-Litvínov 3:4, Košice-Pardubice 11:5, Sparta Praha-Trenčín 3:2, Plzeň-Č. Budějovice 4:2, Bratislava-Vitkovice 2:3.

Tabulka po 42. kole:

1. JIHLAVA	186:103	62
2. LITVÍNŮV	193:139	60
3. PARDUBICE	145:126	51
4. SPARTA	131:138	46
5. TRENCÍN	147:137	42
6. KOŠICE	169:166	41
7. Č. BUDĚJOVICE	136:136	41
8. BRNO	116:133	36
9. VITKOVICE	134:186	34
10. BRATISLAVA	137:168	32
11. GOTTWALDOV	120:150	30
12. PLZEŇ	129:161	29

Nejlepší střelci: 30 gólů - V. Lukáč (Košice), 29 - Růžička (Litvínov), 28 - Pasek (Bratislava), 26 - Caldř (Č. Budějovice).

HOKEJ VE SVĚTĚ

MISTROVSTVÍ EVROPY DO 18 LET V ZÁPADNĚ- MECKÉM ROSENHEIMU - DOKONČENÍ

SKUPINA A: SSSR-Švédsko	7:4, NSR-Holandsko 12:4,
1. SSSR	37:7 6
2. ŠVÉDSKO	33:7 4
3. NSR	15:24 2
4. HOLANDSKO	4:51 0

SKUPINA B: Československo-Finsko 3:2, branky: Kučera, Volek, Šebek, Švýcarsko-Francie 6:2.

1. ČS(S)R	29:3 6
2. FINSKO	14:7 4
3. ŠVÝCARSKO	9:23 2
4. FRANCIE	4:23 0

O I.-IV. místo: Československo-Švédsko 4:2, branky: Pivoňka, Hodek, Kapusta, Volek, SSSR-Finsko 9:2,

Švédsko-Finsko 6:2, SSSR-Československo 14:2, branky: Košťák 2.

KONEČNÁ TABULKA:

1. SSSR	20:8 6
2. ČS(S)R	9:8 4
3. ŠVÉDSKO	12:13 2
4. FINSKO	6:18 0

Do konečného pořadí se započítává výsledek z kvalifikace.

O V.-VIII. místo:

KONEČNÁ TABULKA:

5. NSR	21:12 6
6. ŠVÝCARSKO	25:14 4
7. FRANCIE	9:13 2
8. HOLANDSKO	9:25 0

II. ročník

Švédského poháru

-dokončení

2. kolo: SSSR-Švédsko 10:1, Československo-Finsko 9:3, branky: Rusnák 2 (Bratislava), Růžička (Litvínov), Lála, Caldř (oba Č. Budějovice), Svoboda (Jihlava), Pasek (Bratislava), V. Lukáč (Košice), Hrdina (Sparta Praha).

3. kolo: Švédsko-Finsko 5:5, Československo-SSSR 7:2, branky: Růžička, Uvíra (Litvínov), Lukáč, Lála (Jihlava), Pasek, Lála, Suchánek (Č. Budějovice).

KONEČNÁ TABULKA:

1. ČS(S)R	19:7 6
2. SSSR	20:10 4
3. ŠVÉDSKO	8:18 1
4. FINSKO	10:22 1

Mezinárodní turnaj na Moravě -dokončení

Československo-B-NDR-A 5:2, Československo-hráči do 20 let-SSSR-B 3:5, SSSR-B-Československo-B 4:1, NDR-Československo-do 20 let 3:2.

KONEČNÁ TABULKA:

1. SSSR-B	18:5 6
2. ČS(S)R-B	13:8 4
3. NDR-A	6:16 2
4. ČS(S)R-20	7:15 0

I. LIGA KOPANÉ V ČESKOSLOVENSKU

20. kolo: Sparta Praha-Slovan Bratislava 2:0, Bohemians Praha-SU Teplice 2:1, RH Cheb-Dukla Banská Bystrica 2:2, ZVL Žilina-Dukla Praha 0:0, Baník Ostrava-Lokomotiva Košice 2:1, Spartak Trnava-TJ Vítkovice 2:2, Inter Bratislava-Slavia Praha 0:1, Tatran Prešov-Plastika Nitra 0:0.

TABULKA PO 20. KOLE:

1. SPARTA	35:18 30
2. BOHEMIANS	36:17 27
3. B. BYSTRICÁ	37:22 27
4. DUKLA	31:17 27
5. OSTRAVA	31:19 22
6. VÍTKOVICE	23:21 21
7. TRNAVA	30:36 20
8. SLOVAN	31:27 19
9. INTER	23:26 17
10. CHEB	25:29 17
11. PREŠOV	18:28 17
12. KOŠICE	19:27 16
13. ŽILINA	14:26 16
14. SLAVIA	29:44 16
15. NITRA	20:33 15
16. TEPLICE	18:30 13

Nejlepší střelci: 14 gólů - Lička (Ostrava), 13 - Drulák (Cheb), 9 - Griga (Sparta), K. Jarolím (Slavia), Martinák (Trnava).

I. národní liga kopané V ČESKOSLOVENSKU

ČESKOMORAVSKÁ SKUPINA:

20. kolo: Sigma Olomouc-Frydek-Místek 3:1, Zbrojovka Brno-Č. Budějovice 1:0, Plzeň-Gottwaldov (Zlín) 2:0, Motorlet Praha-Chomutov 0:1, Mladá Boleslav-Prostějov 1:0, Xaverov Praha-Trinec 1:0, Poruba-VTJ Tábor 1:2, Jablonec-Česká Lípa 2:1.

Prvních pět týmů v tabulce:

1. OLOMOUC	50:7 38
2. BRNO	37:20 28
3. PLZEŇ	30:31 24
4. CHOMUTOV	32:25 23
5. M. BOLESLAV	25:25 23

SLOVENSKÁ SKUPINA:

21. kolo: Petržalka-Bratislava 2:0, Dunajská Streda-Matador Bratislava 3:0, Levíc-Martin 3:1, Trebišov-Senica 0:0, Humenné-Poprad 0:2, Stropkov-ZTS Košice 1:0, Prievidza-

Michalovce 3:1, Púchov-Dubnica 2:1.

Prvních pět týmů v tabulce:

1. PETRŽALKA	62:14 36
2. D. STREDA	44:13 36
3. LEVICE	33:22 24
4. TRENCÍN	27:20 23
5. TREBIŠOV	22:22 21

KOPANÁ VE SVĚTĚ

EVROPSKÉ POHÁRY

-semifinále

PMEZ: Dundee United-AS Řím 2:0, F.C. Liverpool-Dinamo Bukurešť 1:0.

PVP: Manchester United-Juventus Turín 1:1, F.C. Porto-Aberdeen 1:0.

POHÁR UEFA: Hajduk Split-Tottenham Hotspur 2:1, Nottingham Forest-RSC Anderlecht 2:0.

KVALIFIKACE ME

HRÁČŮ DO 18 LET:

4. skupina: Kypr-Československo 0:0. Remiza stačila k tomu, aby mladí hráči Československa postoupili do závěrečné části mistrovství Evropy. V prvním zápase čs. hráči zvítězili 3:0.

ROZLOSOVÁNÍ ME, které se bude hrát v SSSR:

Skupina-A: Irsko, Skotsko, Řecko, Portugalsko.

Skupina-B: Bulharsko, Dánsko, Polsko, Itálie.

Skupina-C: Anglie, NDR, SSSR, Holandsko.

Skupina-D: Československo, Maďarsko, Španělsko, Švýcarsko.

PŘÁTELSKÉ ZÁPASY:

Řecko-Kypr 1:1, Rumunsko-Izrael 0:0, Španělsko-Dánsko 2:1, Polsko-Belgie 0:1, Rakousko-Řecko 0:0, Francie-NSR 1:0, olympionici: SSSR-Československo 0:1, branka: 31 min.

Levý z penalty, které předcházela faul na Grigu, který dostal přesný centr od Knoflíčka. Čs. olympionici zaslouženě vyhráli: v jejich týmu svéle zachytil brankář Mikloško. Sestava: Mikloško (Ostrava) - Kinier (Žilina), Lišaník (Vítkovice), Ondra, Levý (oba Bohemians) - Ščasný (Sparta) od 75 min. Kocián (B. Bystrica), Zelenský, Sloup (oba Bohemians) - Knoflíček (Cheb), Brezina (Trnava), Griga (Sparta), od 85 min. Valek (Ostrava). Trenér: Hadamčík, asistent Křtík.

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVCE V ZAHNANIČI

O třetím ročníku Kanadského poháru, který se bude hrát 1.-18. září 1984, jsme už své čtenáře informovali. Úvod poháru uvidí východní část Kanady, tedy Toronto, Montreal, Quebec a Ottawa. Zbývající zápasy pak Calgary (kde budou XV. Zimní olympijské hry) Vancouver a Edmonton.

Předpokládá se, že Švédové zařadí do mužstva profesionály, působící v NHL: týmy Kanady a USA budou tvořit výhradně profesionálové. Evropské celky přijedou deset dní před zahájením turnaje k důkladné aklimatizaci a přípravným zápasům. Místo Finska přijedou Němci (NS), čtyři nejlepší postupující do semifinále, kde se utká první tým se čtvrtým a druhý se třetím. Připomeňme si ještě, že I. ročník Kanadského poháru v r. 1976 vyhrála Kanada, ve II. ročníku 1981 Sovětský svaz, a III. ročník 1984? Opět SSSR nebo ČS(S)R, Kanada, Švédsko či USA? Už se těšíme na dobrý hokej!

Alex ČECH - předseda Svazu!

Do čela Svazu svobodných sportovců v zahraničí byl zvolen v říjnu Alex Čech. Na mnohé dotazy rád sděluje, že se narodil v Kolíně, je mu 57 let, odešel z domova v r. 1948 a je ženat. Doma se rád věnoval několika sportům a vynikal ve volejbalu. Dnes dobře lučuje i hraje tenis a je obětavým předsedou Čs. spolků v New Yorku. - každý týden má nejméně tři schůze. Býval společníkem Miloše Vobořila a je neúprosným v boji proti komunistům. Je znám pro svou dobrotu, laskavost, obětavost a bez dlouhého povídání každou dobrou národní věc podpoří. Stojí vždy skromně v ústraní a nepachtí se za slávou. Nenávidí osoby, které mají dvojí tvář a vždy má rád kamarády, kolegy-sportovce a jsme rádi, že ho máme v čele Čs. sportovců v zahraničí; přejeme mu pěkné chvíle životní spokojenosti a dobré zdraví.

★

Tiskový referent Svazu připraví letáky o ne lidském zacházení s J. Javorským, synem kdysi předního čs. tenisty, a přičiní se o jejich distribuci návštěvníkům Olympiády v L.A., aby byl nemocný Javorský propuštěn v Československu z vězení. Jeho rodiče žijí v Západním Německu a hrdě se hlásí k Čs. svobodným sportovcům.

POK

Zp

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS - ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropské vyučení sklenář u dědy a otce v Československu

SVÁTEČNÉ DNY ČESKÉ DIVADELNÍ SCÉNY V CLEVELANDU, OHIO.

Dvakrát vyprodáno
při muzikálu
„Pane kapelníku,

zahrajte mi mou...”

Dovolte pár osobních slov o autorovi-režisérovi v jedné osobě-Luboši Hromádkovi. Prvně jsme se setkali před 27 roky. Lubomír Hromádka přijel do Clevelandu z Brazílie. Skoro po každém divadle vzpomínám na rozhovor, který jsem tenkrát s Lubošem měl v redakci Nového světa. Luboš studoval doma chemii, já práva; měli jsme řadu společných známých z vedení pražského studentského svazu i z Masarykovy koleje, kde Luboš bydlel. Ze studentských vzpomínek jsme přišli k realitám krajaňského

života v Clevelandu. Luboš zajímala česká ochotnická scéna. „Prodal” jsem Vělkám nového talenta; myslím, že to byla nejlepší „koupě,” jakou kdy udělaly.

Přes čtvrt století Luboš Hromádka věrně a nadšeně sloužil české Thálii v dramatickém sboru Věelka a i v ochotnicko-pěveckém sboru Vojan. Nevím, kolik rolí sehrál, kolik her navičil, ať to byly veselohry, dramata či operety. Herec, režisér, muzikant a hlavně nadšenec.

* * * * *

Minulý měsíc - v relaci Hlasu českého Clevelandu - Luboš a Jarmila Hromádkovi vzpomínali osudí české divadelní scény. Nejednou z osvědčených herečů „vesel na jeviště věčnosti,” prořídly i řady návštěvníků...Avšak pilně Věelky - Jarmila s Lubošem - nesložili

ruce v klin. Uvažovali, debatovali, jak přilákat do sálu i na jeviště mladší a nejmladší krajaňskou generaci, jež sice nemluví dobře česky, ale jejichž srdce živě bije pro národní tradice.

Luboš přišel se šťastným nápadem a řešením: zapojit přímo do scény dobrou českou muziku. Tak se zrodila „Staročeská dechovka” a kolem její muziky autor Hromádka rozpřel děj o životě kapelníka a skladatele Františka Kmocha. Jistě pomáhal autorovým představám Slavinského film na stejné téma - „To byl český muzikant.”

Tak se zrodil muzikál „Pane kapelníku, zahrajte mi mou...” Loni na jare jsme tleskali provedení prvního dílu. Úspěch předěl všechna očekávání. Spontánní reakce obecenstva, muzikantů a herců vlastně přiměla autora a dirigenta „Staročeské dechovky” k naplání druhého dílu.

O prvním weekendu měsíce dubna byla jeho premiéra. Opět vyprodáno do poslední židličky. Česká národní síň na Broadway bouřila chválou. I nezpěváci si aspoň potichu broukali, „...že česká muzika vždy pěkně hrála...”

Děj muzikálu se zase točí kolem vlasteneckého muzikanta Františka Kmocha a jeho kolínské sokolské dechové hudby. Scény a výstupy kypí jarostí života i bodrým humorem. Smlouvání o selské věno, staročeská selská svatba, čepení nevěsty se nám promítaly před očima v pestrých detailech románové kroniky maloměsta i venkova.

V závěrečném třetím jednání sledujeme triumfální zájezd Kmochovy kapely ke krajanům do Vídně. S kapelou přijelo i půl Kolína a také vybrané družstvo sokolských mužů. Při melodické směsi Kmochových pochodů, hlediště bouří, zpívá si Kolíne, Kolíne, dupe si do kroku a pan kapelník si utírá slzičku radosti - že české divadlo to znovu vyhrálo.

Podle úspěšného receptu prvního dílu 25-členná „Staročeská dechovka” v

Autor muzikálu „Pane kapelníku, zahrajte mi mou” a kapelník „Staročeské dechovky” Lubomír Hromádka v roli Františka Kmocha.

sokolských krojích byla opět ve středu děje přímo na jevišti. Uznala poznámka umělce světového jména, Karla Paukerta, platí letos v míře dvojnásobně. „Ta dechovka, má šmrnc.” Kapelník Luboš Hromádka ji stmelil v soubor, jehož hra by si zasloužila pozvání k pohostinnému vystoupení všude tam, kde mají rádi dobrou českou muziku.

V 27-členném hereckém souboru dominoval Václav Hesson a hned za ním Helena Samcová s Přemkem Kociánem. Na jejich výborné herecké výkony úspěšně navazovali představitelé ostatních rolí v čele s Jirinou Drobnoú, Miladou Zizkovou a Bohumilem Sauncem. Jména ostatních herců uvádím v pořadí, jak byla uvedena v programu:

Milada Darovcová, Marge Jubová, Marian Peterková, Jarmila Hynčíková, Věra Híblerová, Ed Lacina, Henry Sršně, Mary Jane Kořánová, Betty Hostičková, Joseph Nohej, Lada Kozeluha, František Sinkora, Joseph Bachna, Geraldine Sobčlová, George Kotlan, Joseph Híbler, Joseph Vaněček, Jack Drobny a Gloria Sršňová.

Dvacet z 27 herců se narodilo zde v Americe. Buďte ještě jednou pochovali všichni vy nad-

šenci!

Veselý svatební tanec sokolských krojovaných tanečníků a tanečnic navičila Dolly Bacha. Elegantní dobové kostýmy a kloboučky podmaňovaly dobové ovzduší hry, stejně jako sokolské cvičení z roku 1882, jež předvedlo vybrané družstvo Sokola Velkého Clevelandu. Navičil je Karel Vávra, pro úraz však za něho zaskočil a na jevišti řídil Jarda Chadim.

Kytičku zvláštního uznání rád předávám předsdkyni dramatického sboru Věelka, ses. Jarmile Hromádkové, take rozené zde v Americe. Za její věčné mládou lásku k českému divadlu, za její milé přivítání i melodický hlas v roli vpravěčky.

Těm, kdož nemohli přijít do České národní síně, ze srdce přejeme, aby si nenechali ujít III. díl; „Dožinkovou veselici.”

Staročeské dechovce i všem hercům by bylo jistě milé, kdyby naše krajaňská střediska v Americe a Kanadě projevila zájem o tento muzikální projev českého lidového umění.

Pane kapelníku, paní muzikanti, herci, zpěváci, tanečníci, cvičenci i vy „herci za scénou” tleskáme a děkujeme vám. Nám všem i každému zvlášť jste zahráli - Tu mou!

Václav Hyvňar

Zájem o „Poslední poctu” vzrůstá

Kniha Jožky Pejskara „Poslední pocta,” která je důstojným památkem na zemřelé československé exulanty z let 1948-81 dočítala na exilové možnosti neobvyklého úspěchu tím, že o ní projevil zájem takřka všechna slavistická oddělení universit ve Spojených státech, v Kanadě, v Německé spolkové republice, v Rakousku a ve Švýcarsku. Do konce minulého roku byla „Poslední pocta” již v 66 universitních knihovnách, včetně Austrálie, Anglie a Francie. V prvním čtvrtletí letošního roku přibýly další dvě universitní knihovny, které projevil o „Poslední poctu” zájem, a to Brockova universita v St. Catharines v Kanadě a Victoria University of Wellington na Novém Zelandu. Tím dosáhla „Poslední pocta” uplatnění v šedesátiosmi universitních knihovnách. Další universitní knihovny budou nepochybně následovat. Autor památníku obdržel od akademických osobností řadu uznání a kniha se stala informačním pomůckou profesorům politických a sociálních věd, historie a slavistiky.

PhDr. Jan Triska, profesor politických věd na Stanfordské universitě v Kalifornii, Pejskarovi napsal: „Vaše kniha je výtečná a moc poučná. Je významná a cenná pro nás Čechy a Slováky, ale také pro historiky, politické vědce a studenty etnické ethologie.” Univ. profesor, historik Dr. Victor S. Mamatey, působící na universitě státu Georgia v Athens, USA, ocenil „Poslední poctu” takto: „První svazek som si koupil

a shládl som ho veľmi užitečným. Tak aby som uvoľnil len jeden príklad: dlho som sa marné zhládal po životopisných datech generála Ingra, ktorý hrál doležitú rolu za druhej svetovej vojny, ale bol príliš mladý, aby sa dostal do takých biografických pomocok ako dodatky k Ottovu slovníku naučného, alebo Masarykova naučného slovníka. Myslel som, že musel byť legionárom, ale bolo až z „Poslednej pocty”, že som sa dozvedel, že bol i ruským i francúzskym legionárom.”

Druhý svazek byl již redakčně připraven a vyjde v červýské Konfrontaci během letošního roku. Bude obsahovat poctu zemřelým kněžím, v kapitole „Umění” budou vzpomínati zemřelí hudebníci, pěvec, výtvarní umělci. V jiné kapitole právníci, pracovníci sdělovacích prostředků (publicisté, novináři a rozhlasoví pracovníci), v kapitole „Obchod, průmysl, živnosti a zemědělství” soukromí podnikatelé, zemědělci, řemeslníci a pod. Zvláštní kapitola je věnována zemřelým příslušníkům tělovýchovných a sportovních organizací. Druhý svazek bude uzavírat jmenový rejstřík, který je společný pro oba svazky „Poslední pocty.”

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

Do New Yorku a okolí

H&S PORK STORE
(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘÍDNÍ párky, debrecinky, salámy, klobasy, domácí salámy, paprikovaná slanina, (tačenka a jiné masové výrobky). - Nezapomeňte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunky. Chutné jaterníky a jelitka každý den čerstvě. Naše specialita: moravské (cikánské) uzené, výšek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - MAJITEL

35-10 DITMARS BLVD., ASTORIA, NEW YORK
(mezi 35. a 36. ulicí) Telefon AS 8-8468.

**Letos zase konečně jedeme
na pouť k svatému Antoničku
do Chatham; - pojed'te s námi!**

Milí přátelé:

srdečně Vás zveme na naše
opětne pouťové putování k sv.
Antoničku do Chatham, On-
tario, kam jsme - bohužel - pos-
lední léta nemohli jet (1982;

pout' do Svaté země, loňského
roku pout' Svatého roku do
Rima a Lurd).

Během těch let, kdy se nám i
vám po chathamské pouti stýs-
kalo, jsme na četné dotazy
zájemců - pojedeme-li k sv. An-
toničku - musili jsme vždy od-
povídat záporně; až teprve letos
vám můžeme s radostí sdělit, že
tam jedeme. Doufáme, že z

toho máte radost jako my.

Pout' u sv. Antonička se koná
letošního roku už v neděli 10.
června a jak všichni - kteří jste kdy
v Chatham byli - víte, začíná
vždy sobotní večerní bohosluž-
bou v 6:00 P.M. (letos ta sobota
bude 9. června). Po mši sv. nás-
leduje v Chatham Memorial
Areně přátelská taneční zábava.
Před večerní mší svatou je
příležitost ke zpovědi. V neděli
dopoledne je pak konceleb-
rovaná slavná mše svatá, která
za hezkého počasí je sloužena
pod širým nebem. Před mší sv.
je procesí Božího Těla, ve
kterém jsou mnozí účastníci

oblečení v našich malebných
původních krojích. Po mši sv. je
společný oběd opět v Chatham
Memorial Areně a po něm nás-
leduje národopisný program
tanečních skupin domácích i
přespolních z jiných
krajanských míst. Po skončení
národopisného programu je
pravidelně opět taneční zábava,
které se již bohužel nemůžeme
zúčastnit - jelikož máme před
sebou dlouhou cestu domů. Na
tu se vždy vydáváme hned po
skončení národopisného pro-
gramu a po rozloučení s mnohými
přáteli, s nimiž jsme se po
dlouhé době v Chatham zase

setkali. Vždyť sem jezdí naši
lidé z tak mnohých míst Kanady
i Ameriky, takže ta přátelská
setkání jsou často nenadálá a
překvapivá.

Abychom vyhověli přáním
mnohých a abychom letos
chathamskou pouť opravdu
pěkně užili - (zvláště když při
omezené rychlosti jízdy trvá
délka, museli jsme vždy honem -
honem spěchat, abychom stihli
sobotní mši svatou) - vyjedeme
letos už v pátek 8. června po
poledni, a do Chatham
přijedeme v pátek večer. To
znamená, že dvakrát budeme
přespávat v dobře známém a
příjemném hotelu Holiday Inn.
Druhý den - (sobota 9. června) -
budete mít celý na rekreaci a na
užití volného času v přátelském
chathamském prostředí až do
doby večerní mše svaté. Domů
se vrátíme v neděli kolem půl-
noci.

Cena cestovného je \$120.00
(za předpokladu dvě osoby na
pokoj), ve které je započítána
okružní jízdenka pohodlným
chlazeným autobusem, dvě noci
v Holiday Inn, lístek na sobotní
taneční zábavu, nedělní
společný oběd a lístek na
národopisný program - \$156.00 -
pro toho, kdo chce mít hotelový
pokoj sám pro sebe.

Přesnou hodinu odjezdu a
zastávku, z které budeme vyjít,
děl, vám oznámíme v nejbliž-
ších dnech.

Cestu vypravila cestovní
kancelář Cihak World Travel,
Inc. 6302 West Cermak Rd.,
Berwyn, Ill. 60402 - na jejíž
jméno vystavte své šeky a
Money orders a která ochotně
podá další informace. Volejte
na telefonní čísla (312) 795-9050
anebo (312) 242-6110. O infor-
mace můžete v úředních
hodinách též volat redakci
Hlasu národa 762-2044 anebo
prof. F. Uhlířovou večer domů:
484-2106.

Po naší dlouhé přestávce je o
zájezd velký zájem, a proto vás
prosíme, abyste neotáleli a
přihlásili se co nejdříve.

Při přihlášce laskavě udejte, s
kým chcete mít hotelový pokoj.

Všichni, kteří v Chatham už
byli, vědí, že chathamští se snaží
pouti u sv. Antonička udržet
tradiční pouti naší rodné vlasti.
Pomozte jim v tom! Však uvi-
díte, že nebudete litovat, a že si
na chathamskou pouť u svatého
Antonička odvezete krásné
celoživotní vzpomínky.

Těším se na naše společné
přátelské putování - jako vše-
chna léta minulá pojed' s námi.
Antoničku do Chatham s vámi.

Za pořádající výbor
Klubu Domov
Otec Vojtěch Vít, O.S.B.,
duchovní rádce

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

**Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors**

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Ra-
kouska. — Žádejte v obchodech a
restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1848

**NOVA KRAJANSKÁ AUTODIILNA
V BERWYNU, ILL.**

**K · H
Auto
Repair**

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

**STEVE KUBOVIČ
a
JANO HULIN**

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

*Pěkné posezení najdete v přátelském prostředí
restaurace*

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY
ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ
DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAKŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎(312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře
z přineseného peří;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně,
pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošíváných dek a polštářů
z husího prachového peří a daconu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme
česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost --
a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům
jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMACK RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Panenera

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Our 97th Year

**A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY**

**SAVING IS
CONVENIENT
HERE!**

Every feature of our
association is designed
with safety, increased
earnings and conven-
ience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you
office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

VÝROČNÍ SCHŮZI OBLASTNÍHO VÝBORU ČSNRA CHICAGO

V úterý 17. dubna 1984 v místnosti Mid America Federal Savings 5900 West Cermak Rd., Cicero se o 7. hodině večerní konala výroční schůze Oblastního výboru ČSNRA.

Na počátku schůze hr. předseda František Desenský zhodnotil nejen činnost Oblastního výboru, ale i chicagských odboček a přidružených organizací, které jsou členy Oblastního výboru.

Připomněl i důležité programy jiných krajanských organizací, jichž jsme se účastnili a k jejichž uskutečnění během loňského roku přispěli: 1) Přemístění pomníku Karla Havlíčka Borovského; 2) Vzpomínková slavnost v Lidicích; 3) Oslava 65. výročí založení první Československé republiky, pořádané v Morton West High School v Berwynu Československo-americkým kongresem; 4) Nejúspěšnějším pod-

nikem Oblastního výboru je již po mnoho let náš reprezentační ples. Hr. předseda poděkoval zvláště předsedkyni plesu ses. Vlastě Vrázové a rovněž tajemníku hr. Janu Uhlířovi za obětavou práci. Reprezentační ples konaný v sobotu 28. ledna ve známém chicagském hotelu The Ritz-Carlton se letošního roku obzvláště vydařil. Zhodnotil pak ještě nezapomenutelný březnový večer „Vzpomínání s Dr. Karlem Steinbachem na T.G.M.“, pořádaný v restauraci „Klas“ v Ciceru, na kterém účastníci byli opět svědky velkého vypovědeckého nadání a znalostí Dr. Karla Steinbacha z New Yorku.

Po zprávě tajemníka, pokladníka a zástupců jednotlivých odboček, přidružených organizací a revisorů účtů, bylo odstoupivšímu výboru uděleno absolutorium.

Jednohlasně pak byli zvoleni úředníci loňského roku, aby i v roce 1984 zastávali své funkce, které v minulém roce dobře a poctivě plnili. Jsou to: hr. František Desenský, pře-

dseda; Dr. Leopold Rozbořil, 1. místopředseda; ing. Herman Tabák, 2. místopředseda; Jan Uhlíř, 1. tajemník; Stanislav Brym, 2. tajemník; Václav Zenisek, pokladník; Ludmila Tabáková, zapisovatelka; Stanislav Jančík, sociální odbor; Vlasta Vrázová a Františka Uhlířová, tiskový odbor; Vlasta Vrázová, plesový odbor; Vladimír Tomsa a Viktor Novotný revisorů účtů; Jan Uhlíř a Rozina Nehasilová, delegáti na sjezd; Rozina Nehasilová a Dagmar Košťálová delegáti do České útluny; ses. Božena Riedlová a Viktor Novotný delegáti do Svobodomyšlných škol.

Na činnost ČSNRA byl odhlasován dar \$3,500.00, který bude předán na řádném sjezdu, svolaném 19. a 20. května 1984 do budovy ČSA na Harlem Ave. v Berwynu.

Za tiskový odbor
Obl. výboru ČSNRA
F.U.

Na rozloučenou s Albínou Markovou

(Projev Františka Desenského u rakve sekretářky NSČK Albíny Markové v kapli Noworulova pohřebního ústavu.)

Na letošní březnové výroční schůzi českých katolíků viděl jsem a mluvil jsem s naší sekretářkou Albínou Markovou naposledy. Necítila se dobře, ale nenařikala si. Snášela fyzickou bolest trpělivě, stejně jako si nikdy nenařikala na práci, které někdy bývalo mnoho.

Albína Marková byla dlouholetou sekretářkou Národního svazu českých katolíků. Ve své práci byla velmi odpovědná a měla by být vzorem všem těm, kteří pracují v našich spolcích. Byla nejen výbornou úřednicí, ale byla i velmi příjemná ve svém jednání. Nehledala slávu, nad nikoho se nikdy nepovyšovala, nikoho nepřehlížela, sloužila

však poctivě našim lidem. Svou přínost a smyslem pro spolupráci získala si každého, kdo s ní přišel do styku anebo s ní pracoval.

Dnes jsme přišli Albíně Markové poděkovat a vyjádřit naší vděčnost za její pochopení pro práci Národního svazu českých katolíků, kterou tak poctivě vykonávala; za její lásku a věrnost křesťanským tradicím naší rodné země za mořem, ve kterých ji její rodiče vychovali.

Naše sekretářka Albína Marková nám bude všude scházet a nikdy na ni nezapomeneme.

Přejeme jí však věčného klidu a míru a „odpočinutí si od práci svých“ po jejich plnění pro dobro bližních během celého jejího života.

Nechť milostivý Bůh přijme naši sestru Albínu Markovou mezi své věrné služebníky, kteří během svého života pozemského oddaně zachovávali Jeho učení a plnili Jeho vůli.

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Všem, kdo ji znali v zármutku oznamuji, že nám 19. dubna 1984 v 9 hodin večer zemřela moje drahá neteř a teta, paní

Albína M. MAREK
rozená Vinická

Po několik posledních let byla tajemnicí Národního svazu českých katolíků, po celý život byla osadnicí farnosti Bl. Anežky České v Chicagu, Ill., členkou „Ladies Sodality of Blessed Agnes Church“ a dožila se 74 let života.

Zemřela v nemocnici sv. Antonína, pohřeb měla v úterý dopoledne z kostela Bl. Anežky České na hřbitov sv. Vojtěcha v Niles, Ill.

Děkujeme všem, kdo si na ni vzpomenu v tiché modlitbě.

Mary Kadlec, staříčká teta;
Lillian J. Talley
s manželem Jimem, neteř;
John Talley, prasynovec;
Jane Shukstra, roz. Polívka praneteř;
Josephine Liska blízká přítelkyně
a ostatní přátelé.

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ A VŘELÉ PODĚKOVÁNÍ

V hlubokém zármutku a zároveň v křesťanské odevzdanosti do Boží vůle oznamujeme všem členům a bratrským jednotám Národního svazu českých katolíků, že Všemohoucí Bůh si k Sobě o letošním Zeleném čtvrtku povolal svou věrnou, pokornou a pracovitou služebnici, paní

ALBÍNU M. MARKOVOU
roz. VINICKOU

dlouholetou tajemnicí ústřední kanceláře NSČK
v Chicagu, Ill. v budově chicagského Velehradu.

Usmířena s Bohem i s lidmi zemřela ve spánku o letošním Zeleném čtvrtku večer na neúprosnou nemoc rakoviny po necelém třítydenním pobytu v nemocnici sv. Antonína v Chicagu. Letos v březnu se dožila 74 let ne zrovna lehkého života, naplněného prací a praktickou láskou k bližnímu.

V pondělí 23. dubna o svátku sv. Vojtěcha v 7 hod. večer jsme se s ní rozloučili v obřadní síni Noworulova pohřebního ústavu a v úterý 24. dubna jsme její tělo přenesli do protějšího kostela Bl. Anežky České na 27. ul. a Central Park Ave. v Chicagu, odkud jsme ji po mši sv. doprovodili na hřbitov sv. Vojtěcha v Niles, Ill.

Upřímně Pán Bůh zaplat' necht' příjmou důstojní Otcové Mathias E. Lorenz, kaplan v nemocnici sv. Antonína; Vojtěch J. Vít O.S.B., kaplan NSČK a James Kastigar, kaplan u Bl. Anežky - za důstojné vykonání obřadů, eucharistické bohoslužby naší křesťanské víry a naděje na vzkříšení; etih. sestře varhanici děkujeme za varhanní doprovod při mši sv. a zpěvu českých kostelních písní; předsedovi chicagského Distr. svazu Fr. Desenskému za jeho český projev nad rakví, sekretáře Distr. svazu Mary Feiplové za anglické čtení; dárcům květin a mešních obětí.

Výraz naší vřelé vděčnosti necht' příjmou všichni starokrajane i exulanti, kteří se přišli se zesnulou rozloučit, byli na mši sv. a doprovodili ji s námi až k hrobu! Noworulova pohřebnímu ústavu upřímně děkujeme za prokazané služby.

Pozůstali příbuzní přjměte náš hluboký projev soustrastí a děkujeme všem členům NSČK, kteří si na naši vzácnou a zasloužilou pracovníci vzpomenu v upřímné modlitbě s námi.

Za Národní svaz českých katolíků:

Václav Hyvnar
předseda

Father Vojtěch J. Vít O.S.B.
kaplan

To byl také český muzikant!

Na Boží hod velikonoční 22. dubna nám z naší chicagské krajské obce odešel na věčnost také jeden z našich Bohem nadaných starých českých muzikantů - Mistr

OLDA JIROUŠEK

Pohřeb měl v úterý 24. dubna 1984 z Čermákova pohřebního ústavu v Cicero na hřbitov Woodlawn.

Pan Oldřich Jiroušek se narodil na svátek sv. Jana Nepomuckého 16. května 1896 v Čechách ještě za staré rakousko-uherské monarchie. V Praze absolvoval hudební konservatoř, nakonec se specialisoval na violoncello, jehož hru mistrně ovládal. Koncertoval téměř ve všech evropských zemích a nakonec vyemigroval do Spojených států. Stal se prvním violoncellistou v Dubuque Symphony Orchestra. v Chicagu byl po celých 29 let členem orchestru chicagské Lyric Opera. hrál pravidelně v Grand Park Symphony o letních koncertech a byl též členem hudebního tělesa TV stanice a radia WGIN.

Tuto kratinkou zprávu nám narychlo telefonicky sdělila jeho hudební kolegyně, také violoncellistka - Mary Jane Carr. My jsme jí za tu zprávu vděční a prosíme ty z našich hudebníků, kdo její osobně znali, aby nám do H.N. o něm napsali něco podrobného.

GRAMOFONOVÉ DESKY NA PRODEJ:

Prodávám starší české a anglické desky.

Volejte od 6:00 P.M. - 9:00 P.M.
762-2739

BYT K PRONAJMUTÍ

Bezdětným nájemníkům — nejradiji manželům.
„GARDEN APARTMENT“
2840 S. Springfield

DOPORUČTE Hlas národa

SVÝM PRÁTELŮM A ZNÁMÝM

Pomozte nám rozšířit

Klub jeho čtenářů!

FRANZ WERFEL

Píseň o Bernadettě

(Pokračování z min. čísla)

Zrána onoho čtvrtku, posledního v březnu, objeví se k jednaté hodině na faře doktor Dozous. Děkan a městský lékař vidají se jen zřídka kdy a obyčejně při oficiálních příležitostech. Ačkoliv se stýkají tak málo, mají jeden k druhému sympatie, protože navzájem o sobě vědí, že jeden jako druhý pracuje k nelibosti vyšších kruhů pro chudé a obtížené. Děkan vítá doktora s údivem, ale velmi vřelým. A nedá si vzít, aby hosti nenabídl láhev burgundského:

„Vždyt' máme tak málo příležitosti si popovídat, milý Dozouse.“

„Vlastně jsem si k vám nepřišel popovídat ani popít, pane děkane,“ namítá lékař a zdvihá purpurový nápoj zamyšleně proti světlu.

„Byl bych rád, kdybych vám mohl někdy něčím posloužit,“ praví Peyramale, upíraje podivně palčivé oči do hubeného obličejě lékařkova.

„Obávám se, že mi nemůžete být jinak k službám, než že mě vyslechnete důstojný pane... Byl jsem totiž dnes ráno u jeskyně v Massabielle...“

Peyramale zdvihne hlavu, nečká nic, stáhne se do sebe. Dozous váhá:

„Není to po prvé, co jsem byl svědkem zjevení... Ale to, co jsem viděl dnes, je, jak bych se vyjádřil... nejděvlejší...“

Peyramale hledí napjatě na lékaře, aniž změní svůj poněkud tuhý postoj, aniž mukne.

„Musím si trochu vydechnout, pane děkane, — Jistě jste už slyšel, že jsem malou Soubirousovou podrobně vyšetřil už před šesti nedělemi při jednom z jejích vidění. Již tehdy jsem došel k přesvědčení, že neběží ani o katelepsii ani o duševní chorobu...“

„A mohl jste si udělat lékařský úsudek?“ přerušil ho Peyramale.

Psychické stavy tohoto druhu jsou ještě málo probádány. Je sice spousta literatury, kterou jsem si dal poslat, ale jejím studiem jsem valně nezmoudřel. Konečně jsem připadl na jakési vysvětlení skutečnosti, tu, o které popisovaných, že se totiž visionáři prostřednictvím obrazů, které nazývají, mohou sami uvést do hypnotického spánku.“

„Počkejte, doktore! Chcete říci, že považujete Bernadettu za pravou visionářku a vylučujete jakýkoli hrubší výklad?“

„Bernadetta je zcela nepochybně pravá visionářka,“ odpoví Dozous. „Ale vidění nejsou objektivní účinky. Pan Lafite tvrdí, že velmi vyvinuté mozky, navštěvované vidinami, vytvářejí velká duchovní a umělecká díla. To prý je tajemstvím takového Michelangela, Racina nebo Shakespeara. Tito veleduchové si však své vidiny takřka neuvědomují, zatím co geniální, avšak primitivní mozky spatřují své víse v jasném ztělesnění, na příklad v Paul od Massabielle...“

Peyramale odložil dlouhou dýmku a sedí nepohnutě u stolu:

„Pokládáte tyto definice Pařížana za postačující?“

„Pokládám jsem je za postačující až do chvíle, kdy se objeví pramen.“

„Je tudíž podle vašeho domnění objev pramene postačujícím důvodem, abychom uznali zázrak?“

Tato otázka Dozousa zneklidní:

„Jsem přírodopysce, důstojný pane. Víra v zázrak je mi na bony vzdálena. Pramen je pouhý pramen. Věda zná hypersensibilní povahy, které mají pro vodu nebo kovové žíly pod zemí mimořádný stopařský čich. Bernadetta je asi taková povaha.“

Peyramale pronáší důrazně následující tři slova:

„Primitivní, geniální, hypersensibilní! Stačí to k vysvětlení?“

„Bylo by to postačilo, pane děkane, až... do okamžiku, co se uzdravilo Bouhouhortsovo dítě...“

„Nutí vás snad toto uzdravení, abyste se poděkoval jako přírodopysce a uvěřil v zázrak?“

„Ne docela, pane děkane,“ váhá Dozous. „Kolega Lacrampe je toho mínění, že ve vodě z Massabielle působí jakási neznámá léčivá látka. Tuto možnost nemohu zcela vyloučit...“

„To je trochu moc,“ praví velmi pomalu Peyramalův zastřený hlas. „Že by jedná lázeň v této vodě uzdravila chromé dítě...“

Lékař souhlasně přikývne:

To je opravdu přespříliš — uvážíme-li zejména to, že vyléčení se událo bezprostředně. Přiznávám však kolegovi Lacrampeovi, že tato pramenitá lázeň snad jen urychlila zdoluhavý uzdravující proces, který mým očím pravděpodobně ušel, ačkoli matka a četní svědci tvrdí, že dítě ve chvíli uzdravení bylo už v agonii... Ale po tom, co se stalo dnes, nemohu pochybám poskytnout nejmenšího

oprávnění. Je to nevývratný fakt, jehož očitým svědkem jsem sám byl!“

Peyramale mlčí. Neodvrací s hostovy tváře pohled, který už není upjatý, nýbrž podivně ztrnulý. Dozous vypravuje, jak se dnes vydal k jeskyni, protože ho zajímalo, jak se po tak dlouhé přestávce bude shledání s Paní odrážet v chování Bernadetty. A skutečně, Bernadetta se zdála ponořena do extase mnohem hlubší a delší, než byly všechny předcházející. Ještě nikdy nebyla podivuhodná proměna dětské tvářinky v překrásnou masku mrtvé tak zdrcující a rozechvívající jako dnes. Všechny ženy a část přítomných mužů plakala. Bernadetta, na kolenu, se jen zřídka kdy pohnula. Obvyklé obřady u pramene, dokonce i úklony a šepot téměř odpadly, až na modlení růžence. Po prvé pozoroval Dozous u dívky jakýsi druh hlubokého spánku, hraničícího s úplným bezvědomím. Divil se tomu velice, neboť před tím pozoroval nejdříve, že Bernadetta i přes své vytržení vnímá všechno, co se děje kolem ní. Jako vždycky držela i dnes v pravé ruce černý růžek a v levé ruce hořící svíčku. Její ruce se nehýbaly. S levé ruky, kterou držela trochu pozdviženou, splyval růženec mezi prázdnými prsty. Najednou se pravá ruka, stažená patrně tíží svíčky, naklonila vlevo a maličko poklesla, takže plamen olizoval rozprážené prsty levé ruky. Ihned se k dívce vrhli příbuzní a snažili se jí svíčku z ruky vzít. Ale v Dozousovi se — jak pravil — náhle probudil badatel. Rozpřáhl ruce a zabránil ženám, aby se k Bernadettě přiblížily. Potom vytáhl hodinky. Neexistuje omámení, myslil si, které by trvale odolávalo bolesti z pálení. I když plamen něžné prsty pouze ošlehával, přece se jich ustavičně dotýkal a musil by při nejmenším porušit horní vrstvu tkáně a vyvolat na kůži spálení. Stačí si vzpomenout, jak ucukneme prstem, kdykoliv se octneme v dosahu ohně. Ale Dozous napočítal na hodinkách deset minut, a po celý ten čas plamen dívčinu ruku obkaskoval, aniž dívka pocítila sebemenší bolest. Po deseti minutách Bernadetta vstala, jako by se nechumelilo, a popošla blíž ke skalnímu výklenku. Patrně ji Paní zavolala. Hned jak extase skončila, prohlédl Dozous dívčinu ruku. Byla trochu začouzena, jinak neporušena. Nikde ani stopy po sebeleheci popálení. Dozous vzal jedné ženě z ruky hořící svíčku a zpolehounka ji přiblížil Bernadettě k ruce. Ta v okamžiku vykřikla: „Co chcete? Proč mě pálíte?“

To vše vypravoval Dozous slovy střizlivými a skončil takto: „Viděl jsem to na vlastní oči, pane děkane, ale přísahám vám, že bych se vysmál každému, kdo by se mi to snažil nabulíkovat.“

Peyramale vyskočil a jal se přecházet po pokoji.

„A vysvětlení?“ zeptal se po dlouhé přestávce.

„Četl jsem o indických světcích a fakirech, kteří se dávají za živa pohřbit, kteří procházejí ohněm a spávají na hřebec, aniž při tom docházejí sebemenší úhony. Snad je to pravda, snad ne. Jestli je to pravda, musili bychom my lékaři uznat, že lidské tělo, podněceno neznámou duchovní a duševní energií, může upadnout v stavy, které odporují zákonům hmoty...“

„Bernadetta není indický fakír, ani rafinovaný asketa, nýbrž všední, nic netušící stvoření,“ volá popuzeně Peyramale. „To není vysvětlení!“

I lékař netrpělivě povstane:

„Pane děkane, vy chcete pořád vysvětlení jen ode mne. A já k vám přišel proto, aby se mi dostalo vysvětlení od vás. Čekám na ně...“

Peyramale už ani nemukne, přechází po pokoji dál, rozerván do hlubin duše, svíran pochybnostmi o Bernadettě, kterých se nedovede stále ještě zbavit. (Pokračování příště)

BOHEMIA RESTAURANT

6026 W. Cermak Rd., Cicero

DAILY FRESH HOME COOKING
BOHEMIAN AND AMERICAN
CUISINE
HOME MADE PASTRY

BUSINESSMAN'S LUNCHES
Mon. Thru. Fri.
11 A.M. - 3 P.M. \$3.49

TAKE OUT ORDERS

DAILY SPECIALS

OPEN 11 - 7.30 - Mon. Sun. Closed Wednesday

☎(312) 652-8351

Your Hosts: Jarmila Dohnal

Situace u nás doma...

(Pokračování ze str. 1)

ehybějí knížky, didaktické pomůcky a potřebná svoboda učení.

Tím překvapivěji se klade všem otázka: Jak je možné, že přesto přese všechno, právě v mladém generaci mohl tak narůst zájem o náboženské otázky. Jisté, týká se to především duchovně probudilejších částí mladých lidí, avšak jde o jev, který se zřejmě ani v kvantitativním ohledu nedá přehlédnout. V Československu a prakticky v žádné zemi tak řečeného realsocialismu. Výsledek, který by byl těžko myslitelný, kdyby náboženství zřejmě svou povahou nebylo přirozenou lidskou potřebou.

Vitalita, již projevuje polský katolicismus, vlasti současného papeže Jana Pavla II., je při tom jistě výmluvnou kapitolou pro sebe, která by mohla ještě platit, vzhledem k známým historickým danostem, za výjimku z pravidla. Avšak vezmeme si případ Maďarska, kde i tamní šel úřadu pro církevní záležitosti Miklos koncem minulého roku citoval nezbytnost přiznat, že se náboženské citění v Maďarsku prohloubilo, zájem o náboženské otázky v průběhu posledních let že narostl. Že většina maďarských občanů, jakkoli se mohou světonázorově rozcházet, se tím nebo oním způsobem cítí s náboženstvím, jeho myšlenkami a hodnotami spojena.

Zmíněný nejvyšší resortní maďarský činovník vyvodil z této, jím konstatované skutečnosti prostý a racionální závěr, že různost v pojetí těchto otázek musí být podřízena vyššímu národnímu zájmu. Církev v maďarském socialistickém systému že byly sice zbaveny politické moci, avšak mohou použít svých legitimních zařízení k tomu, aby pokračovaly ve formování vědomí lidí.

A nejen v mnohém ohledu dnes relativně liberálním Maďarsku i ve Východním Německu jsou patrné ve srovnání s bigotní ateistickou československou realitou, náznaky uvolněnějšího poměru k tam většinové evangelické církvi.

Biskup této zemské církve v Durynsku Leich, kterému bylo loni svěřeno předsednictví ve výboru organizujícím Lutherovy oslavy, konstatoval zlepšené vztahy a růst vzájemné důvěry mezi církví a státem v Německé demokratické republice. Otevřela se možnost k dialogu, v němž vše může být vysloveno. Otevřená diskuse v církevních gremiích, proti všem obavám, měla právě opačný posilivní efekt. A berlínský římsko-katolický biskup kardinal Joachim Meisner, (má sídlo ve východní části města) který ostatně ve svém poslním pastýřském listě, čteném i ve východoněmeckých kostelích jeho diecése, výmluvně odsoudil pošetilost ateismu vydávajícího poselství církve za „opium pro lid“, měl příležitost v nově /v jednu toto roku/ zřízeném opatsví benediktinek na východoněmeckém teritoriu, k němuž patří 34 řádových sester, slavnostně uvést v úřad jeho představenou.

Jak se může nevyplatit podcenit sílu náboženského vědomí, je možno doložit ostatně aktuálními příklady i z nekomunistického světa. Když se levicová strana ve Francii, na nátlak svého radikálního učitele - odborářského křídla pokusila podstatně omezit prostor soukromého, z 90 % katolického školství, vyvolalo to dávno nevidané protestní demonstrace, shromáždilo se k ní jen ve Versailli na 800.000 demonstrantů. V anketě časopisu Le Point se vyslovilo jen 13 % pro vládní návrh a 79 % proti němu. (Dokonce 74 % těch, kteří volili socialistické či komunistický). Jistěže neslo jen o konfesní votum, ale i o uznání vysoké kvality katolických soukromých škol.

Tak jako tak: Jedno i druhé se špatně rýmuje s režimní propagandou v Československu s oblibou polemizující proti údajnému náboženskému tmářství. Jestliže nedávna návštěva vatikánského vyslance Luigiho Poggiho by byla to i v Československu navodit podstatně zmírnění militantní ateistické praxe, byl by to jistě krok správným směrem. V mnohém ohledu navratná investice. Bude však k ní mít režim v Praze odvahu?

... zveřejněno Svobodná tiskopis

Dr. FRANK HOVORKA CWRU EMERITUS PROFESSOR IN CLEVELAND, O. DIED APRIL 9

Cleveland, OH - Dr. Frank Hovorka, Hurlbut Professor of Chemistry Emeritus at Case Western Reserve University, died at 86, Monday, April 9th 1984.

Dr. Hovorka spent his entire teaching career at Western Reserve College and CWRU, where he was known both as an

PUBLIC INFORMATION FROM NEIL F. HARTIGAN ATTORNEY GENERAL STATE OF ILLINOIS

For further information call Cathy Lentz, Consumer Protection Division ☎ (312) 793-7774. CHICAGO, ILLINOIS - The week of April 23-29, 1984 is National Consumers Week. If you've ever been dissatisfied with a product or service or felt you were misled or treated unfairly in a business transaction, you do have a place to complain.

Illinois Attorney General Neil F. Hartigan's Consumer Protection Division receives over 20,000 complaints from consumers each year, but hundreds of consumers "fall through the cracks" because they don't bother to complain. No complaint is too small or unimportant to bring to the attention of authorities - especially if it involves an illegal practice.

Hartigan's Consumer Protection Division handles complaints statewide on subjects ranging from automobiles to home repair to furniture and appliances. If you have a question or complaint but aren't sure where to go with it, the Attorney General's office can help.

When filing a complaint, consumers should remember to include a short summary (3-5 paragraphs) of the problem, the name of the person they dealt with, the name and address of the business, the date of the transaction and copies of all pertinent documents (cancelled checks, contracts, invoices, etc.)

Hartigan's Consumer Protection Division also has informational brochures available free of charge. An educated consumer is his own best protection against unscrupulous con men. For more information on how YOU can be a better consumer call (312) 793-3580, or write the Consumer Protection Division, Illinois Attorney General's Office, 53 W. Jackson-room 335, Chicago, IL 60601.

outstanding teacher and as an outstanding scholar. In 1973, the Board of Trustees of the University established the Frank Hovorka Chair in the Department of Chemistry in his honor.

Born August 5, 1897 in Bohemia - (Austria - Hungary - since 1918 Czechoslovakia) - immigrated to the United States in 1913. He received the B.A. in 1922 from Iowa State Teachers College (now the University of Northern Iowa), the M.S. in 1923 from the University of Illinois, and the Ph. D. in 1925 from the University of Illinois.

He joined the Western Reserve University faculty in 1925 as an instructor in chemistry, rising to become full professor and director of university chemistry labs in 1942 and to a chaired professorship as Hurlbut Professor of Chemistry in 1954. He was chairman of the chemistry department for ten years, from 1950 to 1958 and from 1962 to 1964.

"His virtuosity in the classroom and his extraordinary ability as a counselor are attested to by the respect with which he is held by former students," the late CWRU historian C.H. Cramer wrote of Dr. Hovorka.

"He enjoyed thoroughly the counseling of both undergraduate and Graduate students." He supervised theses for over 45 masters degree and 63 doctoral candidates, a number unparalleled on the campus.

His major scholarly concentration was in electrochemistry. He was responsible for more than 100 papers published in professional journals or delivered at national scientific meetings. He perfected platinized graphite electrodes in the 1930's, paving the way for today's fuel cells. He pioneered the development of improved techniques for measuring the acid concentrations of solutions, work of importance not only in chemistry but in biology, medicine and dentistry.

He was likewise a pioneer in interdisciplinary research, collaborating with faculty members in medicine and dentistry many years before such collaboration was common.

During his lifetime, Dr. Hovorka was listed in many professional journals, notable among them are Who's Who in America, World Who's Who in Science-From Antiquity to the Present, American Men of Science, Leaders in American Science, Chemical Who's Who, Leaders in American Education, Who's Who in Engineering, and Who's Who in the World.

Selected some years ago as one of 25 outstanding Czech-Americans, Frank Hovorka was a credit to his heritage and an inspiration to every person whose life he touched. Ralph J. Perk, then mayor of Cleveland, designated June 16, 1973 as FRANK HOVORKA DAY IN CLEVELAND, and stated, "The Hovorka Chair in Chemistry at Case Western Reserve University is a source of pride to Cleveland and the nation."

When he retired in 1968, the Department of Chemistry appointed Dr. Hovorka as a consultant. He continued with his work, arriving at the University at 7:30 a.m. daily until his death.

In June, 1926, he married Sophie Nickel. She died 1979. In July, 1982 he married Dorothy Humel, a trustee of Case Western Reserve University, the Musical Arts Association, The Cleveland Institute of Music, University Circle, Inc. and other Cleveland organizations. The Hovorkas resided in Shaker Heights. He is survived by Mrs. Hovorka.

A memorial service was held at CWRU's Amasa Stone Chapel on Saturday, April 14, where some 500 friends and colleagues of Dr. Hovorka gathered to pay him tribute. CWRU's President David V. Ragone, CWRU Honorary Trustee, Ralph Besse, and Hovorka Professor, Dr. Ernest Yeager gave the eulogies and Dr. J. Ellsworth Kalas of Church of the Saviour presided over the service.

Contributions should be sent:
The Frank Hovorka
Memorial Fund
Case Western Reserve
University
2040 Adelbert Road
Cleveland, Ohio 44106

CZECHVIDEO • VHS.BETA

Videokasety s programy v českém jazyce.
Filmy veselohry, turistické o CSK,
písničkove pořady atd.

KATALOG 51:00;
CZECHVIDEO
P.O. Box 901873
DALLAS, TEXAS 75390

IMPORTER

VALAŠSKÉ
PAPUČE

dávková zásoba
postelí

Velikosti 6-12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

VOICE OF THE NATION

'Adopted' Slovenian Klir honored

By Tony Petkovsek

A testimonial dinner was held in honor of Maple Heights Boulevard resident Joe „Red“ Klir on Sunday, April 1, at the Slovenian National Home, 3653 East 80th Street, Cleveland. The dinner started at 4 p.m. and honored Red's service to the community.

Red was born March 11, 1914 and raised in the old Bohemian settlement a round East 55th Street and Broadway Avenue. He attended first and second grade at the original family parish of Our Lady of Lourdes the same time former Cleveland Mayor Ralph Perk was a student there.

Born of Czech immigrants, Anton and Mary Klir who spoke Bohemian at home, Joe was one of five children. There was also John, Mae Vana, Tony and Rose.

In 1923 the family moved to Maple Heights where Red attended third and fourth grade at Broadway School and then attended the remainder of his elementary education at the very first classes of the then new St. Wenceslas School which had opened in 1925. Later he went to Maple Heights High School where he was active in sports until his activities were curtailed by a burst appendix to be followed closely by a heart attack at age 16. He graduated in 1932.

In 1935 he married Julia Komora, known as „Curly,” a young lady he met a few years prior.

Together they opened the original Heights Tavern and operated that establishment from 1936 to 1943 until Joe became seriously ill and was hospitalized for three years with tuberculosis at Sunny Acres and City Hospital. It was during this period most especially that he acquired a tremendous faith in God. Since 1943 to this day Red has said a rosary every day usually on his knees plus a novena to St. Anthony every Tuesday.

After his long seige of illness Klir decided to open a home improvement business in 1946 selling storm windows and doors which eventually went in the aluminum products business. His motto of „Red Klir Was Here” was developed through an artist contact he made in New York at a convention who

suggested it based on the post war popularity of „Klirroy Was Here.”

Throughout his years in business and because of his interest in sports he backed over 300 bowling teams and managed, coached and sponsored some 60 amateur baseball teams. His team last year won 82 games and ranked 15th in the state. For a number of years he was also a scout and did associate work for the Cleveland Indians and attended many of the training camps.

His club and organizational involvement has gained him the following awards and commendations: 1964 „Man of the Year” Maple Heights Business Association; 1978 „Man of the Year” Maple Heights Catholic Club; 1980 City of Maple Heights „Softball Backer of the year”; 1981 United Slovenian Society's „Proclamation of Recognition” as the only non-Slovenian; and probably the all time most coveted Maple Heights individual award as the only recipient of the „Citizen of the Year” award during the city's 50th anniversary year, 1982.

He is also an active member of the Czech Karlin Hall, Tony Petrovsek's Slovenian Radio Club, Slovenian American Heritage Foundation, St. Wenceslas Holy Name Society and the Maple Heights Knights of Columbus, Democratic Club, Historical Society and Rotary.

The most enjoyable moments in Red Klir's life are spent with his family. His son is a partner in his business. There's granddaughter Joli, a student at Lumen Cadium High and a talented dancer having performed in ballets and recitals. Grandson Joe is in the seventh grade at St. Wenceslas where he is an altar boy and plays football, basketball and baseball. Joe also enjoys the company of his sister Rose and brother-in-law Bob Miller of Uniontown, Ohio.

Traveling to many parts of the world on group tours has brought him additional pleasure and as he says even prolonged his life. He enjoys taking pictures to the tune of some \$35,000 worth of film over the years. He has numerous Super-8 reels and snapshots of his many visits to Slovenia and Europe, Mexico, Australia, Jerusalem, Caribbean Cruises, and Hawaii where he has also made and met

many friends.

He enjoys showing these pictures at four reunion parties and senior citizen and church groups.

In addition he has over 1,000 sound cassettes he made while traveling.

Although he is proud to be Czech-Bohemian, Red said, he is honored to be an „adopted” Slovenian and respects them for their honesty, love, and sociability. Joe Kocab

DOCUMENTARY SERIES PORTRAYS CHRISTIAN LIFESTYLES

„The Heart Has Its Reasons”, a new, one-hour videotape documentary about Jean Vanier and the F'Arche community for men and women with mental handicaps has just been released by Journey Communications. It is the first in a series of videocomediantaries profiling unique, contemporary Christian lifestyles. Shot entirely on location in France and Mobile, Alabama, the program renders an intimate look at the F'Arche community, where the power and importance of relationship is emphasized. The program is scheduled for broadcast in Europe later this year, and negotiations are currently under way for a U.S. airing. Copies of the program are now available on videotape from Journey Communications.

Journey Communications, based in Mount Vernon, Virginia was established a year ago by Martin Doblmeier, a former field producer for the popular EVENING/PM MAGAZINE. He is also the creator and former executive producer for „Real To Reel”, a national, religious magazine program still in syndication. Journey Communications specializes in the production of creative documentaries about men and women who are outstanding examples of faith and courage.

„Taize: That Little Springtime” is the second documentary in the series and is already in production. Taize is an ecumenical community devoted to reconciliation among the various Christian denominations. Each summer, thousands of young people from around the world travel to Taize, inspired by the community's vision of Christian solidarity.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

UNESCO: A CONCLUSION

We have recently completed a lengthy study of the recent record of UNESCO, the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization. This subject should be a matter of concern to all of us, in view of our government's notification that it is reappraising U.S. participation in the Organization.

Our research has disclosed that, although UNESCO was founded for noble and worthy life purposes, it has long since abdicated these goals. It has, therefore, really forfeited its reason for being and the right to U.S. support. It has discarded education, science and culture, concentrating instead on the transfer of wealth from the United States and other industrial nations to the Third World.

This has happened because the West was not sufficiently concerned about the efforts of the Communists and their Socialist allies to gain control of the organization. Through UNESCO they hope to realize global Socialism to include redistribution of the world's wealth.

It is crucial that all Americans understand the facts we have disclosed about UNESCO, based largely on detailed, documented background papers prepared by the staff of The Heritage Foundation. It is hoped you will discuss these issues with relatives, friends, neighbors and business associates. Here is a sound recommendation from the Foundation:

the American public should demand a congressional investigation of the promoters of NIEO (New

International Economic Order) at UNESCO and their extensive plans to saturate the governments of developing nations with anti-free market advice. And then, Americans should demand that all U.S. tax dollars supporting UNESCO's NIEO based education and social science programs be cut off. The United States should withhold its financial support of these programs until all vestiges of the anti-Western, NIEO Policy and its social welfare state schemes are eliminated.

„The U.S. should pursue this policy toward similar NIEO based programs in other UNESCO sectors—including Culture and Communication and informatics—and should encourage its Western allies to follow suit. By so doing, the United States and the West will demonstrate that they are being more faithful to the UNESCO charter and dream than are M'Bow and his UNESCO secretariat.”

Former Australian Ambassador to UNESCO, Owen Harries, states that the Western countries have „considered the Organization to be of marginal importance, a talk shop dealing in symbols and rhetoric...”

This is an extremely important observation. Although it was a totally false assumption on the part of the West, nevertheless it provides the reason for U.S. action. Because UNESCO is „not marginal importance” to us, and because it has become a militantly aggressive agency of Socialist revolution, we have no rational alternative but to withdraw from the organization. There is no moral, and obviously no practical justification for funding this abomination.

It is not enough just to understand the malignancy that is UNESCO. We must take appropriate action. And that action is to withdraw from this Socialist-Communist organization, cutting off all funds to it.

Our government has taken the first step. We must not permit this momentum to be lost! We must insist on withdrawal! Make your opinion known!

**Serving your
family's financial needs
for over 60 years**

**MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS**

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700

4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770

RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700

LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400

WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990

CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300

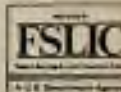
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001

9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000

WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800

ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

„You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs.”